

Súd: Okresný súd Liptovský Mikuláš
Spisová značka: 3T/3/2000
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5600892272
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 10. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Silvia Lesňáková
ECLI: ECLI:SK:OSLM:2013:5600892272.4

Rozhodnutie

Okresný súd Liptovský Mikuláš v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Aleny Švehlovej a prísediacich Anny Bukovinskej a Antona Uličného na hlavnom pojednávaní dňa 22. 10. 2013 v Liptovskom Mikuláši takto

r o z h o d o l i :

Obžalovaní

C.. M. T. É. N. C. , nar. XX. XX. XXXX X. V., bytom E. XX, D. F.,

L. V. R. G. Á. Ž. , nar. XX. XX. XXXX X. P., bytom G. U., L.. L. XX,

X. Č. D. O. M. R. , nar. XX. XX. XXXX X. Z., bytom G. U., O. Y.. F. XXXX/X,

I. V. R. G. Á. Ž. , nar. XX. XX. XXXX X. G. U., bytom B. M., Č. XXX, Č. E.,

C. V. R. Y. Í. M. , nar. XX. XX. XXXX X. Ž., bytom Y. M., L.. Ť. XXXX/X,

E. E. H. U. O. D. X. F. M. Ý. , nar. XX. XX. XXXX X. Z., bytom Z., P. X,

P. M. D. X. Á. Č. , nar. XX. XX. XXXX X. G. U., bytom V. XXX, D. G. U.,

u z n á v a j ú s a z a v i n n ý c h,

1. že obžalovaný L. V. spoločne s obžalovaným X. Č. v presne nezistený deň od 12. 01. 1993 do 16. 01. 1993 v Juniorhoteli CKM v Jasnej, okres Liptovský Mikuláš, vyhrážali sa L. F., O.. XX. XX. XXXX, V. G. U., O.C. Y.-X/X, čašníkovi Juniorhotela Jasná, že keď príde do Liptovského Mikuláša, strelia mu pištoľou do kolena a budú ho spolu s riaditeľom C.. L. Y. nútiť konať to, čo oni budú chcieť, pričom obidvaja obžalovaní zdôrazňovali, že im riaditeľ Juniorhotela v Jasnej bude musieť platiť dane za to, že mu ide dobre podnik;

obžalovaný C.. M. T. spolu s obžalovanými E. K. R. I. V. dňa 19. 01. 1993 v salóne Casanova v Bratislave nútili C.. L. Y., O.. XX. XX. XXXX, V. V., Y. XX, zaplatiť sumu 200.000,- Sk, ktorú mal odovzdať dňa 21. 01. 1993 v Liptovskom Mikuláši na presne neurčenom mieste, pod zámienkou odškodného pre obžalovaných L. V.R., X. Č. R. I. V. po 50.000,- Sk za ujmu, ktorú mali utrpieť dňa 16. 01. 1993 pri konflikte s občanmi z Bratislavy pri Juniorhoteli Jasná a v Liptovskom Mikuláši a ďalších 50.000,- Sk z tejto sumy ako náklady na akciu, ktorú zabezpečoval obžalovaný C.. M. T., pričom sumu 200.000,- Sk mal C.. L. Y.M. odovzdať obžalovanému C.. M. T. a pri vynucovaní tejto sumy obžalovaný E. K. vyložil

na stôl revolver, ktorý natiahol a obžalovaný C.. M. T. sa mu pritom vyhrážal slovami, že neposlušným láme ruky a tí, ktorí odmietli s ním spolupracovať, boli zbití,

2. obžalovaní C.. M. T., E. K., L. V. R. C. V. dňa 13. 01. 1993 v popoludňajších hodinách v suteréne domu č. XX O. P. H. X. G. U. napadli C.. L. T., O.. XX. XX. XXXX, V. V., X. Č.. XX, tak, že ho obžalovaný C.. M. T. bil biliardovou palicou po hlave, rukách a po kolenách a pod hrozbou ďalšieho fyzického násillia ho nútili vydať kľúče od osobného motorového vozidla zn. BMW 525 I, ev. č. BAZ 59-17, ktoré C.. L. T. zakúpil v auguste 1992 za 420.000,- Sk a ktoré bolo prihlásené na manželku C.. W. T., pričom obžalovanému E. K. pod hrozbou fyzického násillia musel povedať kód zabezpečenia vozidla; obžalovaný L. V. na príkaz obžalovaného C.. M. T. sprevádzal C.. L. T. do domu na P. H. Č.. XX v G. U. a spoločne s obžalovaným C. V., ktorý sa v tom čase nachádzal v dome, v objekte domu ukazoval C.. L. T. obviazaný malíček na ľavej ruke s tým, že si C.. L. T. bude musieť odseknúť článok prsta, ak ich nebude poslúchať; obžalovaný C. V. počas dvoch dní 14. 01. a 15. 01. 1993 C.. L. T. zadržovaného v dome strážil a 15. 01. 1993 na príkaz obžalovaných C.. M. T. R. E. K. spoločne s obžalovaným L. V. previezli C.. L. T. do Bratislavy, kde boli prítomní pri vyhlásení osobného motorového vozidla zn. BMW 525 I, ev. č. BAZ 59-17, prihláseného na majiteľku C.. W. T. z evidencie vozidiel a vozidlo bolo dňa 22. 01. 1993 zaevidované na nového majiteľa obžalovaného C. V. a vozidlu bolo pridelené nové evidenčné číslo LMC 83-02,

3. obžalovaní L. V., X. Č. v presne nezistenom čase v novembri 1992 vyhľadali súkromného podnikateľa L. Š., O.. XX. XX. XXXX, V. G. U., M. XX, na jeho pracovisku v Dome služieb v Liptovskom Mikuláši a žiadali od neho sumu 65.000,- Sk v hotovosti, pričom obžalovaní L. V. R. X. Č. prišli za ním za týmto účelom trikrát, štvrtý raz aj s obžalovaným E. E. a v prípade, že L. Š. nebude ochotný sumu zaplatiť, vyhrážali sa, že obžalovaný E. E. použije nôž zvaný „motýlik“, ktorý mal v ruke a použijú aj iné donucovacie prostriedky proti nemu a jeho rodine a zničia jeho firmu,

4. obžalovaní C.. M. T., E. K., E. E. R. C. V. v období od 18. 01. 1993 s prestávkami až do 21. 02. 1993 po dohode a rozdelení si úloh obmedzovali osobnú slobodu a hrozbou fyzického násillia a fyzickým násillím nútili F. N., O.. XX. XX. XXXX, Z. V. G. U., Ž. XXX/X, aby pre nich obstaral sumu 200.000,- Sk a to tak, že vo vyššie uvedenom období v presne nezistený deň obžalovaný C. V. s občanom L. V., O.. XX. XX. XXXX, pozvali F. N. do domu obžalovaného C.. M. T. G. U. O. P. H. Č.. XX, kde obžalovaný C.. M. T. prikázal obžalovanému C. V., aby doniesol do miestnosti, v ktorej bol F. N., murársku nádobu, F. N. prikázali, aby sa postavil do nádoby, pričom obžalovaný C.. M. T. mu povedal, že ho zalejú betónom, ak nebude plniť ich príkazy a ak im nevyplatí uvedenú sumu 200.000,- Sk, po tejto vyhrážke obžalovaný C.. M. T. viackrát uderil F. N. biliardovým tágom po rôznych častiach tela v prítomnosti ostatných obžalovaných, bil ho dovedy, kým F. N. nespadol na podlahu; po tomto fyzickom útoku obžalovaný C.. M. T. povedal obžalovanému C. V., aby F. N. bil rukami, pričom fyzickým útokom obžalovaní C.. M. T. R. C. V. spôsobili F. N. povrchové pomliaždenie na rôznych častiach tela a neumožnili mu ísť na lekárske ošetrenie; obžalovaný C.. M. T. nariadil obžalovanému C. V., aby zlomil F. N. ruku, čo obžalovaný C. V. neurobil, ale v prítomnosti ostatných obžalovaných musel F. N. obžalovanému C. V. ďakovať, že mu ruku nezlomil; po takomto zaobchádzaní so F. N. v ten istý deň ho odviezli autom do erotického salóna Casanova v Bratislave, kde ho obžalovaný E. E. najskôr zbil rukami po rôznych častiach tela, rozbil mu päšťou peru a následne ho zatvoril na desať minút do sauny a nedovolil mu vyzliecť si odev; bezprostredne po tomto konaní obžalovaný E. K. sa vyhrážal F. N., že ho opäť zbije, ak nezadováži požadovanú sumu, pričom v priebehu tohto konania sa obžalovaný C.. M. T. pokúsil F. N. kopnúť do tváre a žiadal, aby pod dozorom občana L. V., O.. XX. XX. XXXX, zaobstaral peniaze; poškodený F. N., aby splnil požiadavku obžalovaných, za prítomnosti občana L. V., O.. XX. XX. XXXX, ktorý nemal vedomosť, že ide o neoprávnené konanie obžalovaných vymáhať peniaze, na svoj živnostenský list objednal tovar v hodnote 44.000,- Sk a tovar odovzdal L. V., O.. XX. XX. XXXX,

5. obžalovaní C.. M. T., C. V., E. E. R. L. V. v presne nezistený deň v novembri 1992 po predchádzajúcej dohode a rozdelení si úloh na P. H. Č.. XX X. G. U. žiadali od E. G., O.. XX. XX. XXXX, V. Ž., R.. E. Č.. XX, sumu 150.000,- Sk, ktorú E. G. odmietol vyplatiť, lebo im nič nedlhoval a peniaze v tejto sume nemal k dispozícii, preto sa mu obžalovaný C.. M. T. v prítomnosti obžalovaných C. V.M., E. E. R. L. V., O.. XX. XX. XXXX, vyhrážal, že mu zlomí ruku a že bude musieť vydať svoj živnostenský list a občiansky preukaz, na ktoré, v prípade nevyplatenia požadovanej sumy do dvoch dní, vyberú obžalovaní tovar; po

týchto vyhrážkach obžalovaný C.. M. T. v prítomnosti všetkých obžalovaných vyzval E. G., aby položil ruku na stôl, že mu palicou ruku zlomí, keď odmieta zaplatiť žiadanú sumu a palicou ho po ruke skutočne udrel bez spôsobenia vážnejšieho poranenia; poškodeného E. G. na pokyn obžalovaného C.. M. T. odviezli do miesta jeho trvalého bydliska, kde im musel vydať živnostenský list a občiansky preukaz a opakovane mu pohrozili, že v prípade nevyplatenia požadovanej sumy vyberú na jeho doklady tovar; po takýchto vyhrážkach a fyzickom násilí si E. G. požičal 150.000,- Sk a peniaze vo vestibule hotela Slovakia odovzdal obžalovanému C. V.,

6. obžalovaný C.. M. T., L. V. R. E. E. po dohode a rozdelení si úloh dňa 22. 12. 1992 vo večerných hodinách v erotickom salóne Casanova v Bratislave hrozbou násillia a fyzickým násillím nútili C.. U. Š., O.. XX. XX. XXXX, V. V., X. Č.. X, aby im vyplatil sumu 1.000.000,- Sk v hotovosti takým spôsobom, že mu počas niekoľkých hodín nedovolili odísť z objektu, obžalovaný E. E. mu hrozil použitím fyzického násillia držiac v ruke dýku v blízkosti jeho tváre, potom na pokyn obžalovaného C.. M. T. ho udrel lakťom do tváre a na ďalší pokyn obžalovaného C.. M. T. obžalovaný E. E. R. L. V. poškodeného C.. U. Š. v odeve zavreli do sauny pri teplote 96o C, nechali ho tam približne jednu hodinu, potom ho donútili vliezť do bazéna s vodou, kde musel zostať asi 15 minút, pričom takýto postup s ním zopakovali niekoľkokrát za sebou; po takomto konaní obžalovaný C.. M. T. C.. U. Š. D. zviazal ruky za chrbtom, obžalovaný C.. M. T., E. E. R. L. V. mu pchali do úst špinavé ponožky, obžalovaný C.. M. T. mieril na poškodeného puškou a vyhrážal sa mu, že ak nezaplatí 1.000.000,- Sk, tak ho zastrelí, po ukončení tohto konania odviezli poškodeného C.. U. Š. autom do Liptovského Mikuláša, kde sa mu opäť obžalovaný C.. M. T. vyhrážal strelnou zbraňou, aby dosiahol vyplatenie požadovanej sumy,

7. obžalovaný C.. M. T. v presne nezistenom dni v období od roku 1992 do 26. 02. 1993 si zaobstaral a prechovával v dome na P. H. Č.. XX X. G. U. hromadne účinné zbrane a to 15 ks ručných granátov F1 s univerzálnymi zapaľovačmi, 1 guľomet vzor 26 SB, výr. č. 1246 so 70 nábojmi do guľometu 7,92 mm, ako aj 1 pištoľ zn. ČZ model 85, kal. 9 mm Luger, výr. č. B 5145, jednu jednorazovú vystreľovaciu tužku Long grif s 3 ks nábojov do nej, najmenej 78 ks nábojov zn. Mauser, vz. 7,91 mm, 16 ks nábojov vz. 6,35 mm, 4 ks brokových nábojov, pričom ani na jednu zo zbraní nemal povolenie,

8. obžalovaný I. V. v presne nezistenom dni v decembri 1992 v Liptovskom Mikuláši v reštaurácii El Greco od R. C., O.. XX. XX. XXXX, V. G. U., Ž. XXX/X, za 2.000,- Sk kúpil 20 ks ručných granátov R6-F1, série 4/72 so zapaľovačmi UZR6M série 4/72, ktoré R. C. v decembri 1992 odcudzil z muničného skladu Vojenského útvaru 5728 v Poprade, kde vykonával základnú vojenskú službu,

9. obžalovaný P. M. dňa 15. 02. 1993 v Night clubu v Liptovskom Mikuláši pod vplyvom alkoholu nádaval do hajzlov, núl, skurvcov, špín a fyzicky napadol nstrm. X. P., člena hliadky Obvodného oddelenia PZ v Liptovskom Mikuláši, preverujúcej výtržnosť, tak, že ho rukou chytil na prsiach za rovnošatu a tlačil ho dozadu,

t e d a

obžalovaný C.. M. T.

1/, 2/, 4/, 5/, 6/

spoločným konaním iného násillím a hrozbou násillia nútil, aby niečo konal a čin spáchal so zbraňou,

7/

bez povolenia zadovážil sebe strelnú zbraň a prechovával ju,

bez povolenia sebe zadovážil a prechovával hromadne účinnú zbraň a taký čin spáchal vo väčšom rozsahu,

obžalovaný L. V.

1/, 2/, 3/, 5/, 6/

spoločným konaním iného hrozbou násilia a inej ťažkej ujmy nútil, aby niečo konal,

obžalovaný X. Č.

1/, 3/

spoločným konaním iného hrozbou násilia a inej ťažkej ujmy nútil, aby niečo konal,

obžalovaný I. V.

1/

spoločným konaním iného hrozbou násilia a inej ťažkej ujmy nútil, aby niečo konal,

8/

bez povolenia sebe zadovážil a prechovával hromadne účinnú zbraň,

obžalovaný C. V.

2/, 4/, 5/

spoločným konaním iného hrozbou násilia a inej ťažkej ujmy nútil, aby niečo konal,

obžalovaný E. E.

3/, 4/, 5/, 6/

spoločným konaním iného násilím a hrozbou násilia a inej ťažkej ujmy nútil, aby niečo konal a čin spáchal so zbraňou,

obžalovaný P. M.

10/

použil násilie pre výkon právomoci verejného činiteľa,

č í m s p á c h a l i

obžalovaný C.. M. T.

1/, 2/, 4/, 5/, 6/

spolupáchateľstvo k pokračovaciemu trestnému činu vydierania podľa § 9 ods. 2 k § 235 ods. 1, 2 písm. b/ Tr. zákona č. 140/1961 Zb. v znení účinnom do 11. 08. 1993,

7/

trestný čin nedovoleného ozbrojovania podľa § 185 ods. 1 Tr. zákona č. 140/1961 Zb. v znení účinnom do 11. 08. 1993,

trestný čin nedovoleného ozbrojovania podľa § 185 ods. 2 písm. a/, ods. 3 písm. b/ Tr. zákona č. 140/1961 Zb. v znení účinnom do 11. 08. 1993,

obžalovaný L. V.

1/, 2/, 3/, 5/, 6/

spolupáchateľstvo k pokračovaciemu trestnému činu vydierania podľa § 9 ods. 2 k § 235 ods. 1 Tr. zákona č. 140/1961 Zb. v znení účinnom do 11. 08. 1993,

obžalovaný X. Č.

1/, 3/

spolupáchateľstvo k pokračovaciemu trestnému činu vydierania podľa § 9 ods. 2 k § 235 ods. 1 Tr. zákona č. 140/1961 Zb. v znení účinnom do 11. 08. 1993,

obžalovaný I. V.

1/

spolupáchateľstvo k trestnému činu vydierania podľa § 9 ods. 2 k § 235 ods. 1 Tr. zákona č. 140/1961 Zb. v znení účinnom do 11. 08. 1993,

8/

trestný čin nedovoleného ozbrojovania podľa § 185 ods. 2 písm. a/ Tr. zákona č. 140/1961 Zb. v znení účinnom do 11. 08. 1993,

obžalovaný C. V.

2/, 4/, 5/

spolupáchateľstvo k pokračovaciemu trestnému činu vydierania podľa § 9 ods. 2 k § 235 ods. 1 Tr. zákona č. 140/1961 Zb. v znení účinnom do 11. 08. 1993,

obžalovaný E. E.

3/, 4/, 5/, 6/

spolupáchateľstvo k pokračovaciemu trestnému činu vydierania podľa § 9 ods. 2 k § 235 ods. 1, 2 písm. b/ Tr. zákona č. 140/1961 Zb. v znení účinnom do 11. 08. 1993,

obžalovaný P. M.

10/

trestný čin útoku na verejného činiteľa podľa § 155 ods. 1 písm. b/ Tr. zákona č. 140/1961 Zb. v znení účinnom do 11. 08. 1993.

Za to sa

o d s u d z u j ú

obžalovaný C.. M. T.

podľa § 235 ods. 2, § 35 ods. 1 Tr. zákona č. 140/1961 Zb. v znení účinnom do 11. 08. 1993 na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri roky).

Podľa § 39a ods. 2 písm. a/ Tr. zákona č. 140/1961 Zb. v znení účinnom do 11. 08. 1993 súd zaraďuje obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody do I. (prvej) nápravno- výchovnej skupiny.

Podľa § 55 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona č. 140/1961 Zb. v znení účinnom do 11. 08. 1993 súd ukladá trest prepadnutia veci 15 ks ručných granátov F1 s univerzálnymi zapalovačmi, 1 guľomet vzor 26 SB, výr. č. 1246 so 70 nábojmi do guľometu 7,92 mm, 1 pištoľ zn. ČZ model 85, kal. 9 mm Luger, výr. č. B 5145, jednu jednorazovú vystreľovaciu tužku Long grif s 3 ks nábojov do nej, najmenej 78 ks nábojov zn. Mauser, vz. 7,91 mm, 16 ks nábojov vz. 6,35 mm, 4 ks brokových nábojov.

obžalovaný L. V.

podľa § 235 ods. 1 Tr. zákona č. 140/1961 Zb. v znení účinnom do 11. 08. 1993 na trest odňatia slobody vo výmere 2 (dva) roky 7 (sedem) mesiacov a 24 (dvadsaťštyri) dní.

Podľa § 39a ods. 2 písm. a Tr. zákona č. 140/1961 Zb. v znení účinnom do 11. 08. 1993 súd zaraďuje obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody do I. (prvej) nápravno- výchovnej skupiny.

obžalovaný X. Č.

podľa § 235 ods. 1 Tr. zákona č. 140/1961 Zb. v znení účinnom do 11. 08. 1993 na trest odňatia slobody vo výmere 10 (desať) mesiacov.

Podľa § 58 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona č. 140/1961 Zb. v znení účinnom do 11. 08. 1993 súd výkon trestu podmienenečne odkladá.

Podľa § 59 ods. 1 Tr. zákona č. 140/1961 Zb. v znení účinnom do 11. 08. 1993 súd určuje skúšobnú dobu vo výmere 1 (jeden) rok.

obžalovaný I. V.

podľa § 185 ods. 2 a § 35 ods. 1 Tr. zákona č. 140/1961 Zb. v znení účinnom do 11. 08. 1993 na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 14 (mesiacov).

Podľa § 58 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona č. 140/1961 Zb. v znení účinnom do 11. 08. 1993 súd výkon trestu podmiennečne odkladá.

Podľa § 59 ods. 1 Tr. zákona č. 140/1961 Zb. v znení účinnom do 11. 08. 1993

súd určuje skúšobnú dobu vo výmere 18 (osemnásť) mesiacov.

Podľa § 55 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona č. 140/1961 Zb. v znení účinnom do 11. 08. 1993 súd ukladá trest prepadnutia veci 20 ks ručných granátov R6-F1, série 4/72 so zapaľovačmi UZR6M série 4/72.

obžalovaný C. V.

podľa § 248 ods. 2 a § 35 ods. 2 Tr. zákona č. 140/1961 Zb. v znení účinnom do 11. 08. 1993 na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 2 (dva) roky.

Podľa § 39a ods. 2 písm. a Tr. zákona č. 140/1961 Zb. v znení účinnom do 11. 08. 1993 súd zaraďuje obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody do I. (prvej) nápravno- výchovnej skupiny.

Podľa § 35 ods. 2 Tr. zákona č. 140/1961 Zb. v znení účinnom do 11. 08. 1993 súd

r u š í výrok o treste rozsudku Okresného súdu Ružomberok sp. zn. 1T/12/2003 zo dňa 18. 8. 2003, ktorým bol obžalovanému podľa § 248 ods. 2 Tr. zákona uložený trest odňatia slobody vo výmere 1 rok so zaradením do I. nápravno-výchovnej skupiny, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

obžalovaný E. E.

podľa § 235 ods. 2 Tr. zákona č. 140/1961 Zb. v znení účinnom do 11. 08. 1993 na trest odňatia slobody vo výmere 2 (dva) roky.

Podľa § 58 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona č. 140/1961 Zb. v znení účinnom do 11. 08. 1993 súd výkon trestu podmiennečne odkladá.

Podľa § 59 ods. 1 Tr. zákona č. 140/1961 Zb. v znení účinnom do 11. 08. 1993

súd určuje skúšobnú dobu vo výmere 4 (štyri) roky.

Podľa § 24 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona č. 140/1961 Zb. v znení účinnom do 11. 08. 1993 súd u p ú š ť a od potrestania obžalovaného P. M..

Podľa § 226 písm. b/ Tr. poriadku (účinného do 01. 01. 2006) súd o s l o b o d z u j e obžalovaného C.. M. T. spod obžaloby prokurátora Krajskej prokuratúry v Banskej Bystrici sp. zn. 2Kv/121/93 zo dňa 04. 11. 1996 za skutok,

že dňa 15. 02. 1993 v Night clube v Liptovskom Mikuláši spoločne s obžalovaným P. M. pod vplyvom alkoholu hliadke OO PZ Liptovský Mikuláš v zložení nstrm. X. P. a nstrm. E. F. nadávali do hajzlov, núl, skurvencov a špín,

ktorým mal spáchať trestný čin útoku na verejného činiteľa podľa § 156 ods. 3 Tr. zákona č. 140/1961 Zb.,

lebo skutok nie je trestným činom.

o d ô v o d n e n i e :

Obžalovaný C.. M. T. na hlavnom pojednávaní vypovedal, že sa nedopustil žiadneho žalovaného skutku, všetko je na neho vymyslené. Práve on bol objektom útokov a organizovaného sprisahania s cieľom pripraviť ho o život. K prvému skutku uviedol, že s C.. L. Y. sa zoznámil tak, že dňa 16. 01. 1993 prišiel do domu, v ktorom v tom čase obžalovaný býval, na M. XX X. G. U., neznámy muž, ktorý sa mu predstavil ako riaditeľ hotela CKM Jasná Demänovská Dolina C.. L. Y.. Pýtal sa obžalovaného, aký má vzťah k cigáňom žijúcim v Liptovskom Mikuláši a zároveň mu oznámil, že v noci chytili L. V., ktorého bili a mučili a žiadal obžalovaného, aby oznámil, kde sa nachádzajú ostatní cigáni, lebo treba porobiť s nimi poriadky. Pri dverách ho čakali dvaja vysokí, vyšportovaní muži, ktorých predstavil ako Z. a L. Y., pričom Z. sa ho pýtal, či mu má hodiť medzi nohy granát, ktorý mal v rukách, takisto vytiahol aj revolver Luger 9 mm s krátkou hlavňou. Keď všetci traja odišli, krátko na to sa dostavil obžalovaný X. Č. s manželkou a dcérou, ktorý mu povedal, že na zastávke autobusu v Okoličnom ho chytil Y. s celou kolónou, kde ho lynčovali. Skutok, ktorý sa mal stať Demänovskej Doline v Juniorhoteli Jasná a následne dňa 19. 1. 1993 v salóne hotela Casanova v Bratislave, sa vôbec nestal.

Obžalovaný C.. M. T. aj ku druhému skutku vyhlásil, že sa nestal, neudialo sa nič také, ako je uvedené v obžalobe. Obžalovaný vypovedal, že niekedy v mesiaci október 1992 poškodený C.. L. T. v dome obžalovaného v Liptovskom Mikuláši vylákal od neho a od jeho manželky pôžičku vo výške 300.000,- Sk, pričom tvrdil, že peniaze potrebuje vyplatiť osobám, ktoré od neho žiadajú výkupné a ktoré mali v nedávnej minulosti znásilniť jeho maloletú dcéru. Sľúbil, že peniaze bezodkladne vráti, keď zrealizuje rozbehnutý podnikateľský prípad, prípadne peniaze vráti z predaja svojho osobného motorového vozidla zn. BMW 525i, ev. č. BAZ 59-17. Poškodený zároveň obžalovaného požiadal, aby mu ručil na úver, ktorý si chcel vybaviť v P. V. v Bratislave a ktorý mal kryť jeho podnikateľský zámer. S týmto návrhom poškodeného obžalovaný súhlasil, ale začiatkom januára 1993 zistil, že poškodený hotovosť použil na vrátenie dlhu, ktorý mal z kariet a z úveru takisto zaplatil dlžoby, ktoré mu vznikli hraním v kartách a na automatoch a požičanú sumu 300.000,- Sk vôbec nevrátil. Pretože obžalovaný od advokáta poškodeného L.. F. v Bratislave zistil, že poškodený má dlžoby vyše 4 milióny Sk, tak upustil od ručenia úveru v P. V. a nehnuteľnosťou, ktorou mienil ručiť C.. L. T., ručil obžalovanému C. V. na jeho úver. Začiatkom januára 1993 poškodený navštívil obžalovaného v Liptovskom Mikuláši, priznal sa, že mal dlhy z hazardných hier, zároveň sa sťažoval, že ho ohrozujú iné osoby a požiadal obžalovaného o ďalšiu pôžičku. Obžalovaný ho vyzval, aby najprv vrátil 300.000,- Sk a že potom môžu prípadne jednať o ďalšej pôžičke. Dňa 13. 01. 1993 C.. T. sa vrátil do Liptovského Mikuláša, ale sumu 300.000,- Sk nepriniesol, naopak predstieral úmysel predať jeho motorové vozidlo zn. BMW, ktoré bolo zaregistrované na jeho manželku. Zároveň sľúbil, že ešte dodá nový gumový spojler na vozidlo, aby bolo v čo najlepšom technickom stave pre nového majiteľa C. V.. O tom, že úmysel poškodeného predať motorové vozidlo bol predstieraný, svedčí aj to, že dňa 22. 01. 1993 ohlásil lúpež tohto vozidla.

Obžalovaný C.. M. T. takisto poprel, že by sa dopustil akéhokoľvek fyzického násillia, prípadne hrozby násillím voči F. N.. Naopak F. N. spoločne s obžalovaným C. V. sa dohodli začiatkom januára 1993, že ho dajú usmrtiť, našli si aj osoby, ktoré za odmenu 900.000,- Sk túto požiadavku vykonajú, pričom záloha 150.000,- Sk mala byť vyplatená vopred. Tieto peniaze zaplatil N. osobe menom X. z peňazí, ktoré mu dal C.. E. G., pričom išlo o peniaze, ktoré G. zdefraudoval voči firme obžalovaného C.. T.. F. N. zase zabezpečil duplikáty kľúčov od domu obžalovaného na M. XX X. G. U. a od domu, kde si sídlila firma obžalovaného na P. XX X. G. U., zároveň zhotovil detailné plány obidvoch domov, lebo ich poznal a

mal k nim prístup. Keď sa obžalovaný o akcii dozvedel, využil moment prekvapenia a dostavil sa do Liptovského Jána do hotela, v ktorom pracoval X., ktorý mal akciu zrealizovať. Na základe vzájomného jednanja sa dohodli, že od akcie upustia, ale V. mal zaplatiť ako nutné výdavky za prípravu akcie 50.000,- Sk, N. 200.000,- Sk. Obžalovaný C. V. sa potom snažil situáciu kompenzovať neprimeranou servilnosťou voči obžalovanému C.. T. a ponúkol sa mu, že ho bude ochraňovať. Napriek tomu, ale obžalovaný C.. M. T. o jeho spoluprácu záujem nemal a nevyhľadával jeho spoločnosť. Neobmedzil mu však pohyb v dome na P. H. X. G. U., nakoľko medzi nimi dvomi ako podnikateľmi boli hospodárske záväzky.

Ku piatemu skutku obžalovaný vypovedal, že sa nestal. C.. E. G. bol jeho podriadený, hmotne zodpovedný a mal vrátiť do pokladne 150.000,- Sk, ktoré použil podľa jeho vlastného vyjadrenia na nejaké uplácanie. G. nikdy tieto peniaze nevrátil a ako sa neskôr obžalovaný dozvedel, odovzdal ich C. V., ale za iným účelom, tak, ako obžalovaný uviedol v súvislosti so skutkom, ktorý sa týkal poškodeného F. N..

C.. E. G. bol vedúcim prevádzky Drevovýroby v Krasňanoch, okres Žilina, ktorú najprv obžalovaný C.. M. T. spoluvlastnil s Obecným podnikom Krasňany, neskôr koncom roku 1992 už bol výlučným vlastníkom tejto firmy a poškodený E. G. bol jediným hmotne zodpovedným vedúcim pracovníkom. Pretože boli problémy s prašnosťou výroby, odbor životného prostredia Okresného úradu v Žiline zastavil fungovanie prevádzky predmetnej drevovýroby, preto v novembri 1992 obžalovaný vyzval E. G., aby ako hmotne zodpovedný pracovník urobil celkové zúčtovanie zrušenej drevovýroby a vtedy vyšlo najavo, že chýba suma 150.000,- Sk. E. G. sľúbil, že peniaze vráti do pokladne do 2 dní, pritom tvrdil, že tieto peniaze použil na uplácanie pracovníkov odboru životného prostredia. Poškodený nielenže peniaze nevrátil, ale viac ani v kontakte s obžalovaným nebol. Neskôr sa obžalovaný dozvedel, že 150.000,- Sk odovzdal v hoteli Slovakia v Žiline C. V., ktorý peniaze prevzal, ale použil ich na vlastné účely, neodovzdal ich do firmy.

Obžalovaný C.. M. T. poprel, že by v decembri 1992 v erotickom salóne Casanova v Bratislave akokoľvek nútil U. Š. hrozbou násillia alebo fyzickým násillím vyplatiť sumu 1.000.000,- Sk v hotovosti a pri týchto hrozbách bol poškodený opakovane zavretý do sauny pri teplote 95-96°C a ponorený do studeného bazéna. Naopak, podvodníkom bol U. Š., ktorý si od obžalovaného C.. T. požičal sumu 1.000.000,- Sk, ale peniaze vôbec nemienil vrátiť. Obžalovaný potreboval peniaze na konci fiškálneho roku na vyplatenie mzdy brigádnikom, na náklady na rekonštrukciu domu v Ondrašovej, ale U. Š. nemal úmysel peniaze vracať, hoci mu ich C. V. osobne zanesol. Nakoniec v posledný deň roku 1992 prišiel poškodený do Liptovského Mikuláša, povedal obžalovanému, že peniaze minul, nemá ich z čoho vrátiť, dokonca predtým v N. V., keď ho C.. T. usvedčil, že je podvodník, žiadal, aby to nešli oznámiť na políciu, že peniaze nejako zoženie.

Obžalovaný tvrdil, že nikdy v dome na P. XX X. G. U. nevidel žiadnu strelnú zbraň, nedotkol sa žiadnej zbrane. Tento dom vlastnil štát, vojsko, v užívaní ho mal R. U., ktorý mu neskôr odovzdal kľúče, lebo obžalovaný mienil tento dom odkúpiť, kľúče mali aj F. N. R. C. V., ktokoľvek mohol zbrane doniesť, chodilo tam najmenej 20 ľudí, ktorých pomenoval hospodárskymi spolupracovníkmi, boli to zamestnanci obžalovaných Č. R. V., ktorí v dome robili stavebné práce, prestavbu kúpeľní, suterénu.

Obžalovaný C.. M. T. vysvetlil, že pri kúpe a predaji nehnuteľností sa spoznal s obžalovaným C. V. R. E. K., pri výrobe zmrzliny poznal F. N. a pri rekonštrukcii nehnuteľnosti sa dostal do kontaktu s obžalovanými L. V., prezývaným „I.“ a X. Č., pri predaji oblečenia a iného spotrebného tovaru sa zoznámil s I. V.. Stalo sa, že Č. s L. V., keď robili stavebné práce, použili niektorý zo siedmich automobilov obžalovaného, keď potrebovali ísť po materiál, ale ak tvrdili, že robili obžalovanému vodičov, tak to nie je pravda. Podľa jeho názoru poškodený T. dal svoje motorové vozidlo zn. BMW prepísať na V. preto, lebo keby ho predal v Bratislave a dostal by zaň peniaze, hneď by sa zbehli jeho veritelia, V.M. predal auto potichu, peniaze, ktoré dostal, boli určené na vrátenie dlhov obžalovanému C.. T.. Všetci poškodení mu dodnes dlhujú peniaze. Obžalovaný E. E. bola osoba blízka obžalovanému K., pohyboval sa v jeho okolí a osoby, ktoré nechcel obžalovaný C.. T. menovať, nosili mu jednom kuse náboje, ukladali mu ich do kancelárie do radu na policu. V rukách K. videl pištoľ zn. Luger 9 mm, keď ho vytrhol T., lebo T. ho touto pištoľou ohrozoval. Rovnako K. mal v rukách brokovnicu, ktorá patrila T.. Raz mu V. položil na stôl granát, bol červenej farby,

povedal, že mu ho dal U. ako ťažidlo. Keď ho chytil do rúk, zistil, že je to atrapa. Vojenský bodák ostal v stojane, zanechal ho R. U.. Ostatné zbrane popísané v obžalobe, videl len na vojne. Obžalovaný poprel, že by komukoľvek dával príkazy na akékoľvek násilie voči iným osobám.

Obžalovaný L. V. na hlavnom pojednávaní využil svoje právo a nevypovedal. V prípravnom konaní uviedol, že dňa 15. 01. 1993 v nočných hodinách sa nachádzal v bare hotela CKM v Jasnej, kde ku nemu prišiel riaditeľ tohto hotela C.. L. Y., opýtal sa ho, či sa volá L. V. „I.“, keď prikývol, na to ho chytili štyria chlapi z jeho partie a začali ho biť, zobrali mu retiazku, prsteň, pýtali sa, koľko má peňazí, tak položil na stôl asi 8.000,- Sk, pričom ho opakovane udierali. Keď ho pustili, odišiel domov. Na druhý deň prišiel za ním X. Č., jeho bratranec, ktorý mu povedal, že ho v meste zbili nejakí muži, tak potom spoločne išli za obžalovaným C.. T., ktorý im mal vyplatiť peniaze za práce, ktoré pre neho robili pri prestavbe domu. Prišli za ním do jeho kancelárie na P. XX X. G. U., obžalovaný sa ich pýtal, čo sa im stalo, povedali mu ako boli napadnutí a dohodli sa, že sa pôjdu spoločne Y. spýtať, prečo L. V. s X. Č. dostali. Pritom hovorili o tom, že keby šli len oni dvaja, tak by ich mohol Y. znovu zbiť, že by bolo vhodné, keby tam šlo viac ľudí, preto sa zišli viaceré osoby z rodiny, medzi nimi boli aj obžalovaní I. V. R. E. K., všetci odišli asi na štyroch autách do hotela CKM v Jasnej. Mohlo ich byť asi 20 ľudí. Obžalovaný L. V. poprel, že by pred hotelom alebo v ňom niekto strieľal. Obžalovaný uviedol, že išli za C.. Y., pýtali sa ho, čo to malo znamenať, že sa prišli porozprávať, poškodený Y. sa ospravedlnil, že došlo k omylu, že nevedel, že oni so F. G. nemajú nič spoločné. Ako sa rozprávali, prišla policajná hliadka, ktorá ich prezrela, či nemajú pri sebe zbraň, žiadnu ale nenašli. Vtedy prišiel ku nemu jeden z tých mužov, čo ho v noci bili, vrátil mu 5.000,- Sk aj prsteň. Obžalovaný tvrdil, že nevie nič o tom, že by C.. Y. mal obžalovanému Ing. T. odovzdať 200.000,- Sk, rovnako poprel, že by sa on alebo X. Č. vyhrážali L. F.M. - čašníkovi v hoteli, že mu strelia pištoľou do kolena alebo ho nútili k nejakým iným neprístojnostiam. Rovnako nie je pravda, že by z tých 200.000,- Sk mal obžalovaný V. dostať 50.000,- Sk ako odškodné.

Obžalovaný L. V. vypovedal, že spoločne s X. Č., ktorý mal stavebnú firmu, pracovali na rekonštrukcii domu obžalovaného C.. T., prostredníctvom ktorého sa obžalovaný zoznámil aj s L. T.. Zoznámili sa v Bratislave, kde bol L. V.Ž. F. X. Č. odviezť C.. T. na jeho žiadosť, druhýkrát sa s ním stretol, keď C.. T. prišiel za obžalovaným C.. T., pričom obžalovaný V. mu bol ukázať, kde C.. T. býva. Dňa 12. 01. 1993 išiel do Popradu s I. V. a E. E., cestou cez Vysoké Tatry stretli sa s L. T., ktorý bol na svojom vozidle zn. BMW. E. E. povedal T., že C.. M. T. sa chce s ním rozprávať a tak T. povedal, aby šli za ním, ale najprv šli do Kežmarku, kde sedeli v reštaurácii, T. so svojimi kamarátmi, obžalovaný bol s I. V. a E. E.. Asi za hodinu tam prišiel C.. M. T. R. E. K., o čom sa rozprávali nepočul, nevedel ani ako sa dozvedeli, kde sa nachádzajú. Potom šli všetci do Liptovského Mikuláša, T. požiadal obžalovaného L. V., aby šiel s ním v jednom vozidle, v ktorom sedel aj L. V. „I.“ a jeho bratranec I. V.. T. kamaráti šli s E. K. na jeho vozidle a C.. T. na svojom. Cestou do Liptovského Mikuláša sa L. T. pýtal L. V., či mu nemôže požičať 300.000,- Sk, ale ani on, ani ďalší spolucestujúci v aute nemali takú sumu peňazí, aby mu mohli požičať. Z auta telefonoval T. niekomu do Bratislavy, že si od C.. T. požičal 300.000,- Sk, že ich potrebuje vrátiť. Všetci prišli do domu na P. XX X. G. U.. Obžalovaný tvrdil, že zostal v dome preto, lebo robil pre M. T., ostal tam dobrovoľne, nikto mu žiadny príkaz nedával a keďže ho C.. T. platil, tak nevidel tam dôvod nezostať. V dome sa nachádzali ešte E. K., I. V., L. V. (M.), X. Č., E. E.. C.. T. zavolať T. do miestnosti, kde boli biliardové stoly, šiel tam aj K., obžalovaný sa ale zdržiaval v inej miestnosti, nevedel, čo sa odohralo pri biliarde, len si pamätal, že C.. T., K. R. T. sa v tejto miestnosti zdržali 30 až 60 minút. Keď T. vyšiel z tejto miestnosti, sťažoval sa, že ho bolí ruka a noha, nebolo však na ňom vidieť známky nejakého fyzického násillia. Potom sa všetci zdržiavali v T. kancelárii, kde popíjali šampanské. Obžalovaný tvrdil, že nevidel nikoho, kto by fyzicky napadol L. T. alebo sa mu slovne vyhrážal. Vo večerných hodinách približne o 21.30 - 21.45 hod. prišiel tam ďalší muž, ktorého zavolať K. a ešte dvaja muži, ktorí boli z Bratislavy, ktorých obžalovaný poznal len pod prezývkami, hovorili, že jednému z tých mužov s prezývkou „M.“ T. dlhuje 150.000,- Sk. Krátko pred polnocou odišiel jeden z T. kamarátov aj s tým mužom, ktorému T. dlhoval asi 150.000,- Sk, na jeho vozidle do Bratislavy. Obžalovaný tvrdil, že nepočul, že by niekto povedal poškodenému, že nemôže odísť do Bratislavy, že musí zostať v Mikuláši. Potom sa obžalovaný odišiel najesť, podľa jeho vedomostí v dome ostal T., K., V. a muž s prezývkou „M.“. Dňa 14. 01. 1993 bol L. V. celý deň doma. 15. 01. 1993 ráno asi o 07.00 hod. prišiel za ním C. V. spoločne s L. T. a požiadali ho, aby ich zaviezol do Bratislavy, nepovedali, prečo tam chcú ísť, až cestou sa dozvedel, že idú prepísať T. auto zn. BMW na C. V.. Cestou T. povedal, že C.. T. dlhuje 300.000,- Sk a 150.000,- Sk tomu mužovi z Bratislavy. Prišli za manželkou C.. T. na jej pracovisko, odtiaľ do Casanova klubu v Bratislave za K., kde sa ale ešte nenachádzalo vozidlo zn. BMW, tak opätovne išli tam, kde C.. T. býval, cestou stretli

jeho manželku, s ktorou sa rozprávali o tom, že urobia prepis vozidla. Keď sa vrátili, vozidlo zn. BMW už stálo pred Casanova klubom. Obžalovaný opätovne tvrdil, že nepočul rozhovor medzi K.V., V. R. T., nakoniec však T. oznámil, že idú spraviť prepis. T. šiel na svojom vozidle BMW, za ním šiel obžalovaný na jeho vozidle spoločne s C. V.. Najprv vyzdvihli T. manželku a spoločne odišli na dopravný inšpektorát v Bratislave, kde manželka obžalovaného vyplnila príslušné tlačivá a odhlásila osobné motorové vozidlo z evidencie, toto tlačivo odovzdala C. V.. Obžalovaný požiadal V., aby on mohol šoférovať toto vozidlo a odviezol ho do Liptovského Mikuláša, kde ho odovzdal s kľúčmi obžalovanému C.. T.. Obžalovaný tvrdil, že T. manželka podpísala vlastnoručne vyhlásenie, že motorové vozidlo zn. BMW 525, ev. č. BAZ 59-17, ktorého je majiteľkou, bude prehlásené a tým budú zrušené dlžobné úpisy medzi C.. M. T. R. L. T. vo výške 300.000,- Sk a ako aj dlžoby medzi E. M.D. R. L. T.. Obžalovaný tvrdil, že nielenže nevidel žiadne fyzické násilie, ani nepočul vyhrážky násilím voči C.. T., ale keď sa presúvali či už z Tatier do Liptovského Mikuláša alebo neskôr do Bratislavy, C.. T. sa mohol pohybovať kde chcel, nikto mu neprikazoval, čo má robiť a kam má ísť, na C.. T. nebolo vidieť žiadne zranenia, ani sa nestážoval na nejaké zlé zaobchádzanie.

K piatemu skutku obžalovaný uviedol, že s C.. E. G. ho zoznámil obžalovaný C.. T., ktorý ho požiadal o odvoz do prevádzky Drevovýroby pri Žiline v Krasňanoch, kde bol C.. G. vedúcim. Obžalovaný poprel, že by sa s poškodeným G. stretol niekedy v Liptovskom Mikuláši, alebo mal vedomosť o tom, že by obžalovaný C.. T. chcel zlomiť C.. G. ruky golfovou palicou, alebo pýtal od neho živnostenský list alebo občiansky preukaz. Nemal žiadnu vedomosť o tom, kde C.. G. v Žiline býval, nebolo mu známe, že by v hoteli Slovakia v Žiline mal poškodený G. odovzdať obžalovanému V. 150.000,- Sk. Nebol prítomný pri žiadnom rozhovore obžalovaného C. V. F. C.. G.. Obžalovaný jednoznačne tvrdil, že nemal žiadnu vedomosť ani o tom, že by okrem obžalovaného C.. T. niekto iný použil proti G. akékoľvek násilie alebo vyhrážky.

Obžalovaný L. V. vypovedal, že takisto s C.. U. Š. sa zoznámil prostredníctvom obžalovaného C.. T. a to v jeho erotickom masážnom salóne Casanova v Bratislave. Viackrát sa s ním nestretol, určite nebol pri tom, keď mal niekto Š. nútiť ísť do sauny, resp. ho tam mal držať zatvoreného. Obžalovaný vypovedal, že nemá žiadnu vedomosť o tom, že by či už C.. T. alebo E. K. alebo nikto iný pýtal od U. Š. 1.000.000,- Sk. Nebol prítomný pri žiadnych vyhrážkach a fyzických napádaniach jeho osoby.

Obžalovaný takisto poprel, že by bol kedykoľvek za poškodeným L. Š., čokoľvek od neho žiadal, vyhrážal sa mu. Považuje ho za kamaráta, stretáva sa s ním v meste, nikdy s ním nemal žiadny konflikt.

Ku skutku týkajúceho sa poškodeného F. N. sa obžalovaný nevyjadril.

Obžalovaný X. Č. takisto využil svoje právo a na hlavnom pojednávaní nevypovedal. V prípravnom konaní uviedol, že vykonával stavebné práce v dome obžalovaného C.. M. T. na P. XX X. G. U.. Neraz pracoval neskoro do noci, jedného januárového dňa v roku 1993 videl, že do domu prišiel obžalovaný C.. T., E. K., L. T., spoločne boli v tzv. biliardovej miestnosti. Nevedel, čo tam robili, ani o čom jednali, len od L. T. sa dozvedel, že tento dlhuje obžalovanému C.. T. 300.000,- Sk, ktoré sľúbil vrátiť s tým, že prípadne predá aj svoje auto zn. BMW, aby mal peniaze. Keď T. vyšiel z tej miestnosti, sťažoval sa, že ho bolí ruka. Potom len z počutia, nevedel však od koho, sa obžalovaný dozvedel, že T. musel aj kľáčať, pravdepodobne preto, lebo dlhoval peniaze, C.. T. chcel od neho vozidlo zn. Mercedes. Obžalovaný poprel, že by s T. hovoril, niečo od neho žiadal, dokonca sa mu vyhrážal alebo ho bil.

Obžalovaný X. Č. vysvetlil, že s C.. T. sa zoznámil niekedy na jar v roku 1992 v bare, kde v tom čase obsluhoval. Spomenul C.. T., že s touto prácou končí, tak na základe vzájomnej dohody začal sprostredkovať stavebné opravy na objektoch obžalovaného T. O. P. H. R. X. D., niekoľkokrát bol vodič na jeho autách, keď si on vybavoval svoje obchody. Takto s ním chodil do Bratislavy a do Čiernej nad Tisou. Párkrát ho viezol aj na súkromné posedenia. V Bratislave sa prostredníctvom C.. T. zoznámil s E. K., ktorý začal chodiť častejšie do Liptovského Mikuláša. I. V. pozná od detstva. S C.. L. Y.M. sa zoznámil v hoteli CKM v Jasnej, kde bol spoločne s obžalovaným C.. T. a ďalšími osobami. C.. Y. sa

niekedy v januári 1993 v hoteli CKM boli spoločne opýtať, prečo Č. zbili na zastávke v Okoličnom nejakí muži, lebo od čašníka F. sa dozvedel, že tí muži, ktorí ho napadli, patria k C.. Y. Počas rozhovoru v hoteli nikto nikomu neukazoval žiadnu zbraň, nikto sa nikomu nevyhráždal. Obžalovaný začul dva výstrely, ale vonku pred hotela. Bol tam zmätok, prišli policajti. Mal dostať od C.. Y. peniaze za roztrhané šaty a zlatú retiazku pri bitke v Okoličnom, lebo Y. to sľúbil jemu aj L. V.. Obžalovaný poprel, že by sa on sám alebo s niekým iným vyhráždal L. F., čašníkovi v Juniorhoteli CKM Jasná, že mu rozstrieľa koleno, mal s ním priateľský vzťah.

Obžalovaný uviedol, že krátko pred zadržaním videl v kancelárii obžalovaného C.. T. pri telefóne pištoľ, T. mu povedal, že ide o poplašnú pištoľ. E. K. nosil pod bundou remence na podpažné puzdro.

Obžalovaný X. Č. vypovedal, že L. T. z Liptovského Mikuláša požičal 10.000,- Sk. Rovnakú sumu mu požičal aj L. V., zvaný „I.“. Mohlo to byť niekedy v druhej polovici roka 1992. T. sľúbil, že peniaze vráti do dvoch mesiacov, ale tak neurobil. Požiadal ich, aby ešte počkali, sľúbil, že vráti každému o 1.000,- Sk viac. Keď boli za ním niekedy v novembri 1992, povedal, že L. Š., ktorý má prevádzku v Dome služieb v Liptovskom Mikuláši, mu dlhuje 45.000,- Sk, že keď mu peniaze vráti, tak z tých peňazí im vyplatí po 11.000,- Sk. Celkove trikrát bol s L. V.Á. (I.) K. L. Š. v jeho prevádzke v Dome služieb, dvakrát sa s ním aj stretli, jedenkrát nebol prítomný, hovorili len so zamestnancom. Obžalovaný poprel, že by pri ktoromkoľvek stretnutí s L. Š. sa mu akýmkoľvek spôsobom vyhráždal. Keďže E. E. tam nikdy s nimi nebol, nemohol ani E. vytiahnuť nôž a ohrozovať ním Š.. Nakoniec po tretej návšteve Š. T.Á. peniaze vrátil a ten následne vyrovnal dlžobu s obžalovanými X. Č. a L. V.. Keďže v podstate dlhoval im T., nemali ani záujem nejako sa so Š. rozprávať. V prevádzke Š. nič nepoškodili, ani T. sa nijako Š. nevyhráždal.

Obžalovaný I. V. na hlavnom pojednávaní nevypovedal. V prípravnom konaní poprel, že by sa dopustil akejkoľvek trestnej činnosti. Obžalovaného T. poznal z Liptovského Mikuláša, v jeho dome robil dobrovoľne údržbára. E. K. poznal ako osobu, ktorá vlastnila reštauráciu Borová Sihoť v Liptovskom Hrádku. Od detstva sa kamarátil s L. V. (I.) R. X. Č.. V erotickom salóne Casanova v Bratislave bol len raz, keď ho T. poslal zaniešať nejaké papiere. O žiadnej trestnej činnosti nevedel a nikdy od R. C. žiadne granáty nekúpil, ani nezobral. Poškodeného C.. L. Y. vôbec nepozná, nikdy sa s ním nestretol a s L. F. dá sa povedať, že sú kamaráti.

Obžalovaný C. V. na hlavnom pojednávaní poprel, že by sa dopustil akejkoľvek trestnej činnosti. Nikoho neobmedzoval, nikomu neubližoval, nebol pri tom, keď sa malo ubližovať poškodeným T., N. alebo G., od G. žiadne peniaze neprevzal. V prípravnom konaní podrobne popísal, ako sa zoznámil s obžalovanými niekedy v lete 1992. Prostredníctvom známeho zoznámil sa s obžalovaným C.. T. a približne v rovnakom období prišiel pracovať na Borovú Sihoť ako pomocný správca. V tom čase Borovú Sihoť vlastnil obžalovaný E. K.. Pracoval tam asi 3 mesiace, keď mu K. začal tvrdiť, že ho pripravil o zisk, asi o milión Sk. Obžalovaný V. zoznámil K. F. C.. T., ktorí sa rozhodli spolu podnikáť. V tom čase začala aj jeho spolupráca s obžalovaným T.. Keď začal C.. T. F. K. podnikáť, tak došlo k prvému násilliu voči V.. T. mu vytýkal, že spôsobil K. problémy, chcel ho potrestať a golfovou palicou mu zlomil zápästie pravej ruky, druhým úderom ho uderil po chrbtici a tretím po členku pravej nohy, na ošetrovanie ale obžalovaný V.Í. nešiel. Zároveň mu T. prikázal, že bude vykonávať ich príkazy a nariadenia. Podpísali spolu hospodársku zmluvu, na základe ktorej sa mal V. stať majiteľom gátra a domu v Liptovskom Mikuláši s tým, že úver bude platiť T. zo zisku prevádzky. V tom čase už obžalovaný T. vlastnil časť prekladovej stanice v Čiernej nad Tisou, preto obžalovaný V. mu robil šoféra, či už do Čiernej nad Tisou, do Bratislavy alebo na iné miesta na Slovensku. V. vedel, že obžalovaný T. chce odkúpiť od R. U. dom na P. XX X. G. U., ale U. ešte nemal vysporiadané finančné záležitosti s pôvodným majiteľom Kras Brno. Kúpnu cenu zaplatil T. a dodatočne sa mal vysporiadať s U., ktorý požadoval vyššiu sumu ako Kras Brno. Vtedy V. videl zraneného L. L., ktorý spolupracoval s T., mal ho napadnúť obžalovaný T. v sídle jeho firmy niekedy v septembri alebo októbri 1992. V čase, keď bolo treba splácať úver na meno obžalovaného V., obžalovaný T. mu zobral jeho vozidlo zn. Mercedes, v podstate bez jeho súhlasu, bez protihodnoty a jazdil na ňom.

Obžalovaný C. V. uviedol, že E. G. bol vedúcim prevádzky Drevovýroby v Krasňanoch pri Žiline. Pretože vyrobený tovar bol nekvalitný, nepoužiteľný, nakoniec sa na odbere dohodli s firmou Polarita Vrútky, ktorú vlastnil V. švagor a G. mal urobiť kompletne vyúčtovanie. Obžalovaný C.. T. si zavolať C.. G. do

Liptovského Mikuláša, kde mu oznámil, že jeho prevádzka sa ruší, vyčíslil mu stratu 150.000,- Sk a tvrdil mu, že túto stratu zavinil on. Vtedy mu mal golfovou palicou zlomiť ľavú ruku. Sám V. túto okolnosť nevidel, ale videl, že G. mal obviazanú ruku a obžalovaný T. rozprával, že mu tú ruku zlomil on. Ešte C.. T.É. zadržal živnostenský list a občiansky preukaz G., vyhrážal sa mu, že na tieto doklady vyberie tovar za niekoľko miliónov korún. Za niekoľko dní sa mali stretnúť v hoteli Slovakia v Žiline V. F. G. a E.. Obžalovaný V. tvrdil, že E. E. prevzal dlh od G. vo výške 150.000,- Sk.

Obžalovaný C. V. ďalej vypovedal, že s L. T. sa zoznámil, keď tento prišiel za obžalovaným T. do baru v Liptovskej Porúbke. Nevedel aké boli konkrétne vzťahy medzi nimi, len v dome na P. H. počul krik T.É., ktorý žiadal T., aby vstával, nesimuloval. V tom čase tam boli aj obžalovaní E. E. a E. K.. Keď T. vyšiel z biliardovej miestnosti, videl na ňom, že mal zakrvavenú a opuchnutú tvár, držal si v lakti pokrčenú ruku, mal nejaké zranenie pri oku. Neskôr mu T. povedal, že ho pichol tágom T.. Počul, ako obžalovaní T. so K. vytýkali T. podrazy a povedali mu, že ak urobí ešte jeden podraz, tak skončí veľmi zle. Kázali V., aby ukázal T. svoju zlomenú ruku, T. mu ukazoval granát, malo to pôsobiť ako vyhrážka. O dva dni C.. T. prikázal V., aby T. vzal do hotela, v podstate ho strážil, povedal mu, že vie, čo ho čaká, ak ujde. Potom s L. V. (I.) R. X. Č. odviezli T. do Bratislavy. Je mu známe, že T. vozidlo zn. BMW malo byť pripravené na prepis. Obžalovaný T. rozhodol, že vozidlo bude prepísané na V., v podstate nevedel prečo, ale keby nesúhlasil, tak by bolo páchané násilie na ňom. Poškodeného T. mal strážiť až dovtedy, kým sa nevykoná prepis auta. Dozvedel sa, že T. má nejaké podližnosti voči T.. V Bratislave manželka T. doniesla papiere, odišli spolu na políciu na prepis auta. Spočiatku sa domnieval, že T. sa vzdáva bavoráka dobrovoľne, až neskôr pochopil, že tak konal v dôsledku toho, čo sa mu stalo. Podpísali doklad o zrušení vlastníctva vozidla a vyrovnaní dlhu, tento doklad podpísal V. R. L. V. (I.). Vozidlo odovzdal v Liptovskom Mikuláši T. aj s kľúčmi.

Obžalovaný V. opísal, že ešte predtým, ako došlo k incidentu s T., on mal konflikt s obžalovaným T., ktorý mu povedal, že už nebude platiť za neho úroky z úveru v P. V., že ho vyhodí na ulicu, naopak, že on mu musí zaplatiť 150.000,- Sk. V. mal strach o svoj život a život svojej rodiny, preto sa obrátil na známych z Liptovského Jána, aby to s T. vybavili. Oni sa aj stretli, ale T. ich nejako uhovoril a prikázal, aby V. priviedli do erotického salóna Casanova v Bratislave, kde mal byť fyzicky zlikvidovaný tým, že ho postavia do bazéna a hodia do neho zapnutý fén na vlasy. Nakoniec to zmenili s tým, že si mal odrezat' článok malíčka na ruke, ale článok si neodrezal, rozrezal si len šlachy, tak mu ostal malíček trvalo ohnutý. Obžalovaný C. V. priznal, že zaplatil tým mužom z Liptovského Jána 50.000,- Sk. Ešte dvakrát ho napadli obžalovaní T. so K., keď chceli, aby išiel zobrať tovar na faktúry na svoj doklad o podnikaní, keď to odmietol, schoval sa v hoteli Štart v Liptovskom Jáne, kde ho obidvaja našli a vtedy ho obžalovaný T. hokejkou udrel po ľavej ruke. Hoci potom obžalovaný V. odišiel do Zlína, tam ho takisto našli a päsťou ho udrel obžalovaný E. K.V. do tváre. Z T. R. K. mal strach, lebo vedel, že nosia zbrane a sú agresívni. V dome na P. H. X. G. U. videl v rukách C.. T. americkú winchestrovku a tiež asi 10-15 granátov.

Obžalovaný C. V. tiež popísal ako sa dozvedel, že obžalovaní L. V. (I.) a E. E. zavreli U. Š. do sauny v erotickom salóne Casanova. Obžalovaný M. T. sa pred ním chválil, že vtedy strčil Š. do úst winchestrovku a K. špinavé ponožky. Ďalej, keď sa C.. T.N. dozvedel, že sa V. skontaktoval s chlapcami z Liptovského Jána, zavolať si F. N., ktorého takisto zbil v dome na P. XX v biliardovej miestnosti biliardovým tágom, na čo sa V. díval a prítomní boli aj L. V. (M.Á.) R. X. Č.. Obžalovaný C. V. skonštatoval, že v podstate vykonával len príkazy obžalovaných K. R. T..

Obžalovaný E. E. rovnako využil svoje právo na hlavnom pojednávaní nevypovedať. V prípravnom konaní uviedol, že niekedy v roku 1991 sa zoznámil v Trenčíne s E. K., ktorý v tom čase zakúpil reštauračné zariadenie Borová Sihoť v Liptovskom Hrádku. Potom nejakú dobu sa nestýkali, až na jeseň 1992 sa stretli v Bratislave, kde E. K. chcel prevádzkovať erotický salón Casanova a E. povedal, že pozná v Liptovskom Mikuláši jedného muža, ktorý si takisto chce otvoriť erotický salón. Spoločne prišli do Liptovského Mikuláša na P. XX, kde sa zoznámil s obžalovaným C.. M. T. R. F. X. Č., ktorý tam vykonával stavebné práce. Obžalovaný E. v dome ostal, jeho úlohou bolo zabezpečiť poriadok, keď v objekte nebude C.. M. T..

Obžalovaný E. E. ďalej vypovedal, že niekedy v novembri 1992 ho X. Č. R. L. V., prezývaný „I.“, požiadali, aby išiel s nimi za nejakým mužom v Liptovskom Mikuláši, lebo im dlhuje peniaze, že ak by došlo k nejakému incidentu, aby im pomohol. Až po vznesení obvinenia sa dozvedel, že ten muž sa volá L. Š.. Obžalovaný Č. R. V. ho doviedli do nejakej predajne v Liptovskom Mikuláši, Č. F. V. sa rozprávali s nejakými dvomi mužmi, hádali sa, Č. F. V. viackrát povedali jednému z mužov, že peniaze vrátiť musí, ale E. do rozhovoru nezasahoval. Potom ho Č. vyzval, aby ukázal nôž, tak vybral z vrecka nôž, zvaný „motýlik“, ale s nožom sa nikomu nevyhrážal. Spoločne z prevádzky odišli, nevedel ako skončil rozhovor obžalovaných X. Č. R. L. V. s tým neznámym mužom. Obžalovaný tvrdil, že nepočul ani V., ani Č., že by sa tým dvom mužom alebo niektorému z nich vyhrážali.

S C.. E. G. sa obžalovaný E. zoznámil v Liptovskom Mikuláši na P.É. XX. Vedel, že G. je vedúci nejakej drevovýroby v Žiline. Obžalovaný bol prítomný spoločne s obžalovaným C. V., keď obžalovaný C.. T. vyčítal E. G., že zapríčinil stratu prevádzky vo výške 150.000,- Sk a že to musí zaplatiť. Pri tomto rozhovore bol prítomný aj L. V. (I.). C.. G. na príkaz obžalovaného C.. T. musel položiť ruky na stôl, obžalovaný C.. T. chodil po miestnosti s golfovou palicou v rukách, ktorou udrel po stole, na ktorom mal G. ruky. Obžalovaný C.. T. sa stále vyhrážal E. G., že ak peniaze vo výške 150.000,- Sk nevráti, tak mu ublíži na zdraví, zúrilo, vykrikoval G., že ruky musí mať stále na stole, že mu ich doláme, všetci ostatní prítomní sa do toho nemiešali. Potom C.. T. rozhodol, že G. pôjde zaviesť do Žiliny X. Č.. Obžalovaný E. išiel s nimi. C.. T. mu ešte pri odchode povedal, že ak G. nedá 150.000,- Sk, tak na jeho živnostenský list a občiansky preukaz nech niektorý z chlapov pôjde vybrať tovar v hodnote niekoľko miliónov. V Žiline odovzdal G. Č. živnostenský list a občiansky preukaz. Keď sa vrátili do Liptovského Mikuláša, C.. T. povedal Č., aby obidva doklady odovzdal C. V., nakoľko V. je materiálne do tejto činnosti zainteresovaný. O niekoľko dní, keď G. peniaze zohnal, C.. T. povedal, že L. V. (I.) spolu s C. V. R. E. pôjdu spolu do Žiliny. Mali sa stretnúť v hoteli Slovakia s G., ale sa nestretli, V. ostal v hoteli a E. F. L. V. šli hľadať dom, kde býval G.. V blízkosti hotela ale G. stretli, tak ho odviezli ku V., ktorý prevzal 150.000- Sk. Vtedy C. V. vrátil C.. G. živnostenský list a občiansky preukaz, viac s G. v kontakte nebol.

Obžalovaný E. E. vypovedal, že U. Š. poznal ako človeka z Bratislavy, ktorý mal nejaké obchodné aktivity s obžalovanými M. T. R. E. K.. Jednalo sa o erotický salón Casanova v Bratislave. Niekedy koncom roku 1992 obžalovaný C.. T. poslal E.É., aby ho našiel v meste a priviedol ho do tohto salónu. E. ho aj priviedol a T. so Š. sa rozprávali ohľadne vrátenia čiastky milión Sk. Š. hovoril, že v súčasnosti má finančné problémy, že peniaze nemá, obžalovaný C., T. začal vykrikovať, že chce peniaze hneď, ak ich nedá, bude to riešiť iným spôsobom. Na stole mal položenú krátku brokovú pušku americkej výroby, niekoľkokrát ňou aj mieril na rôzne časti tela U. Š.. Keďže Š. stále opakoval, že peniaze momentálne nemá, C.. T. prikázal E. R. L. V. (I.), aby Š. strčili do sauny. Jeho pokyn splnili, ešte obžalovaný T. kázal, aby E. udrel Š., ktorý sa vzpiera, tak ho udrel do čela, do oblasti koreňa nosa. Dá sa povedať, že do sauny ho strčili násilím, je dosť možné, že v tom čase mal E. v rukách nôž, zvaný „motýlik“, ale týmto nožom Š. neohrozoval. V podstate s L. V. len plnili príkazy obžalovaného C.. T.É.. Oblečeného Š. zatvorili v saune a spoločne s L. V. ostali stáť pri dverách zvonku, teda strážili, aby Š. nemohol vyjsť. Zatvorený mohol byť 15 - 20 minút, potom obžalovaný T. rozkázal, aby ho priviedli. Keď poškodeného priviedli, obžalovaný T. zase vykrikoval, že chce milión Sk, opätovne sa nedohodli, tak obžalovaný T. kázal U. Š. ísť do bazéna, v ktorom bola studená voda, preto spoločne s L. V. (I.) vypravil Š. do bazéna. Po tom ho opätovne zatvorili do sauny, asi 15 minút ho strážili, aby nemohol ujsť, prepustili ho na príkaz C.. T.. Obžalovaný E. tvrdil, že tak konal jedine preto, lebo C.. T. mal v rukách brokovnicu, tak sa ho obával. Obžalovaný T. prikázal poškodenému Š.P., aby si dal do úst špinavé ponožky E. K., v ústach ich mal asi 5 minút. C.. Š. mal so sebou prenosný telefón z auta, obžalovaný T. ho prikázal rozbiť a poškodený Š. ho na príkaz hodil na zem a takto ho rozbil. Nakoniec obžalovaný C.. M. T. rozhodol, že všetci idú do Mikuláša, poškodeného Š. zabalili do deky a odišli do Liptovského Mikuláša na viacerých vozidlách. Auto, v ktorom bol E., viedol obžalovaný C. V., druhé vozidlo viedol L. V. (I.), v ktorom sedeli obžalovaný C.. T. a poškodený U. Š.. Zaviezli sa do domu na P. XX, kde v kancelárii ostal obžalovaný C.. T. s poškodeným sám. Na druhý deň U. Š.P. odišiel domov, obžalovaný E. E. sa s ním zviezol do Trenčína, cestou sa poškodenému ospravedlnil. Viac sa už s obžalovanými C.. M. T. R. E. K. nestretol. Len z rozprávania sa dozvedel, že obžalovaný M. T. mal zbiť aj C. V., F. N. R. L. T..

Obžalovaný E. E. ďalej uviedol, že mu je známe, že okrem brokovnice, ktorú videl v rukách T. a ktorou ohrozoval poškodeného U. Š., istý čas nosil pri sebe aj pištoľ a v dome na P. XX v Liptovskom Mikuláši

videl aj samopal zvaný škorpión. Navyše obžalovaný M. T. raz z Bratislavy v igelitovej taške doniesol 10 alebo 15 granátov.

Obžalovaný P. M. vypovedal, že vo februári 1993 sa v Night Clube v Liptovskom Mikuláši stretol s L. H., ktorý tam bol v prítomnosti obžalovaného C.. M. T., s ktorým sa pri tej príležitosti zoznámil. Sedeli spolu pri stole, pretože vypil väčšie množstvo alkoholu, pamätá si len, že došlo k nejakej hádke s ľuďmi, ktorí sedeli pri vedľajšom stole, videl tam aj policajtov v civile, nespomenul si, či tam prišli aj policajti v uniforme. Pripustil, že sa mohlo stať, že tam prišlo k nejakému konfliktu s policajtom v uniforme. Asi o dva mesiace sa stretol s policajtom P., ktorého poznal z videnia, opýtal sa ho, či je pravda, že do neho skočil, ten mu to potvrdil, tak sa mu ospravedlnil. Obžalovaný tvrdil, že nemal úmysel akokoľvek policajta napadnúť, že to bolo len v dôsledku opitosti, svoje konanie oľutoval.

Uznesením Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 3T/3/2000 zo dňa 29. 04. 2013 bolo zastavené trestné stíhanie obžalovaného E. K.V. podľa § 231 ods. 1, § 223 ods. 2, § 172 ods. 2 písm. a/ Tr. poriadku (účinného do 1. 1. 2006) z dôvodu, že bol odsúdený rozsudkom Okresného súdu Trenčín sp. zn. 2T/11/2011 zo dňa 17. 09. 2012 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 23To/135/2012 zo dňa 14. 02. 2013 za spolupáchateľstvo k trestnému činu vraždy podľa § 9 ods. 2 k § 219 ods. 1, 2 písm. f/ Tr. zákona (účinného do 31. 8. 1999) na trest odňatia slobody vo výmere 12 rokov so zaradením do II. nápravno - výchovnej skupiny, lebo trest, ku ktorému by trestné stíhané stíhanie mohlo viesť za žalovaný pokračovací trestný čin vydierania podľa § 235 ods. 1, 2 písm. a/, b/ Tr. zák. účinného do 11. 08. 1993), je bez významu popri uloženom a v súčasnosti vykonávanom treste odňatia slobody vo výmere 12 rokov.

Obžalovaný E. K. dňa 14. 05. 2007 využil svoje právo a na hlavnom pojednávaní nevypovedal. V prípravnom konaní uviedol, že v roku 1992 sa stal majiteľom rekreačného strediska Borová Sihot' v Liptovskom Hrádku, v ktorom zamestnal C. V. ako vedúceho strediska. Po čase sa rozhodol toto rekreačné zariadenie predať. Pri uzávierke zistil, že chýba 50.000,- Sk. Keďže za stredisko bol zodpovedný C. V., požadoval túto stratu od neho. Pri jednaníach o vypořádání dlhu zoznámil sa aj s obžalovaným C.. T., od ktorého sa dozvedel, že on C. V. požičal 50.000,- Sk.

Niekedy v auguste 1992 pri oslave narodenín, sa obžalovaný E. K. bližšie zoznámil s obžalovaným C.. T.. V lete 1992 sa mu naskytla možnosť prevádzkovať erotický salón Casanova v Bratislave. Najprv ho chcel len prenajať, zložil zálohu 1.000.000,- Sk. V prípade, že by bola prevádzka úspešná, mal záujem salón odkúpiť. Obžalovaný poprel, že by akýmkoľvek spôsobom podnikal spoločne s obžalovaným C.. T.. O salón nemal nakoniec záujem z dôvodu, že ho chodili vydierať, požadovali od neho poplatky za tzv. ochranu.

E. K. vypovedal, že s C.. L. Y. sa zoznámil v erotickom salóne Casanova v Bratislava, kde sa poškodený stretol s obžalovaným T.. Spoločne jednali o nejakých obchodných záležitostiach, bez jeho prítomnosti, preto podrobnosti nie sú mu známe. Obžalovaný K. poprel, že by sa pri tomto stretnutí ktokoľvek C.. Y. akýmkoľvek spôsobom vyhrážal. Ďalej tvrdil, že nie je pravda, že by pri rozhovore obžalovaného T. s poškodeným Y. položil na stôl nejakú pištoľ, lebo žiadnu nemal v legálnej ani nelegálnej držbe. Dňa 16. 01. 1993 ani nebol v Junior hoteli CKM Jasná, preto nemohol byť prítomný pri tom incidente, ktorý sa tam odohral. Rovnako nebol prítomný v hociktorom čase od 18. 01. do 21. 02. 1993 v Liptovskom Mikuláši na P. XX, keď malo byť robené nejaké násilie voči F. N., ani mu nie je nič známe, že by násilie voči nemu mali použiť iné osoby. N. poznal len z videnia, vedel, že robil nejakú činnosť pre C.. T.. Niekedy v mesiaci január 1993, keď prišiel do erotického salónu Casanova, dozvedel sa, že v spodnej časti budovy jednal obžalovaný T. s nejakými osobami, keďže po čase tam bol hluk, išiel sa tam pozrieť a zistil, že obžalovaný T. jedná so F. N., vyčítal mu, že mu dlhuje peniaze, K.Ú. im povedal, že ak sa nebudú slušne správať, tak ich dá vyhodiť, bližšie okolnosti nevedel.

Čo sa týka L. T., vypovedal, že ho poznal z Bratislavy, dá sa povedať, že bol s ním v priateľskom vzťahu. Raz, niekedy začiatkom roku 1993, keď sa obžalovaný K. zdržiaval v dome obžalovaného C.. T. O. P. XX v Liptovskom Mikuláši, C.. L. T. tam prišiel s tým, že dlhuje T. 300.000,- Sk a chce sa s ním nejak

dohodnúť. Keďže obžalovaný T. tam nebol, poškodený povedal, že ide do Kežmarku. Obžalovaný K. túto skutočnosť zatelefonoval C.. T., ktorý sa rozčúľil a prikázal L. V. (I.) a ešte jednému chlapovi, aby išli po T. do Kežmarku a dovezli ho. Nakoniec odišiel do Kežmarku aj obžalovaný M. T. F. E. K. a jeho kamarátom U. W.. Obžalovaný K. sa nevedel vyjadriť, ako obžalovaný T. vedel, do ktorého hotela majú ísť. Spoločne prišli do reštaurácie, kde sa obžalovaný C.. T. rozprával s poškodeným T.. Nepočul obsah rozhovoru, ale určite videl, že nikto poškodeného fyzicky nenapádal. Obžalovaný K. sa vrátil spoločne s U. W. do Liptovského Mikuláša. Nakoniec na P. XX v kancelárii obžalovaného T. bolo viacero ľudí, medzi ktorými bol aj L. V. (I.), I. V., L. V. (M.). Obžalovaný M. T. povedal, že sa už s T. dohodol, že za pôžičku 300.000,- Sk mu necháva svoje vozidlo zn. BMW. Obžalovaný K. tvrdil, že nevidel, že by došlo k nejakému násiliu alebo hrozbe násillia voči L. T.. Vozidlo BMW z Liptovského Mikuláša odviezol E. E. do Bratislavy, na príkaz obžalovaného C.. T. ho tam mal predať za výhodnú cenu. Obžalovaný M. T. nakoniec rozhodol, že vozidlo BMW bude prepísané na C. V..

Poškodený Ľ. F. v prípravnom konaní vypovedal, že v jeden večer v januári 1993, keď pracoval ako čašník - biletár v Juniorhoteli CKM v Jasnej pod Chopkom, prišli do hotela L. V. (I.) R. X. Č., ktorých poznal už predtým. Chceli ísť ku baru v bundách, tak ich upozornil, že si ich majú odložiť v šatni. Jeho pokyn nechceli rešpektovať, nakoniec to s nimi riešil vedúci strediska L. V.. Keď obidvaja obžalovaní odchádzali, tak mu povedali, že keď príde z Jasnej do Mikuláša, tak dostane deviatkou do kolena, že aj s riaditeľom Y. im budú fajčiť kokoty a riaditeľ im bude platiť dane za to, že im pôjde dobre podnik. Asi o dva dni na to svedok o tejto udalosti porozprával riaditeľovi C.. L. Y.. Následne dňa 16. 01. 1993 prišla do hotela väčšia skupina Rómov, ktorú, dá sa povedať, že viedli L. V. (I.) R. X. Č.. Došlo k výmene názorov medzi touto skupinou a skupinou z Bratislavy, ktorá sa nachádzala v hoteli, nakoniec zasahovali aj policajti. Medzi tou skupinou, ktorá prišla s obžalovanými, poznal aj obžalovaného C.. M. T.. Svedok videl, že pri vzájomnej výmene názorov, chytali sa zúčastnení za odev, došlo aj k nejakému roztrhnutiu, ale nepostrehol, že by niekto niekoho udrel. Na hlavnom pojednávaní poškodený tvrdil, že takto vypovedal v prípravnom konaní z toho dôvodu, že ho o to žiadali tí dvaja z bratislavskej partie, z ktorých jeden mal prezývku Z. a druhý sa volal Y.. Povedali mu, ako má vypovedať na polícii proti obžalovaným Č. a V..

Súd vysvetlenie svedka a poškodeného Ľ. F. o rozporoch vo výpovediach nepovažoval za hodnoverné z toho dôvodu, že rozhodujúcim bol incident zo dňa 16. 01. 1993 medzi skupinou, ktorá prišla s obžalovanými X. Č. R. L. V. (I.) a skupinou, ktorá sa nachádzala v hoteli, ktorú F. označil za bratislavskú. Jej členovia Z. R. Y. nemohli nič vedieť o nejakej výmene názorov medzi poškodeným F. a obžalovanými Č. R. V. z predchádzajúcich dní a tak nemohli v tomto smere ani ovplyvňovať jeho výpoveď. Na druhej strane Ľ. F. na hlavnom pojednávaní potvrdil, že obžalovaní L. V. R. X. Č. so skupinou Rómov prišli preto, lebo deň predtým mal byť L. V. zbitý.

V podstate Ľ. F. popísal časové súvislosti a vzťahy medzi obžalovanými X. Č., L. V. (I.) R. C.. L. Y., rovnako ako obidvaja obžalovaní, obžalovaný C.. M. T. a poškodený C.. L. Y.. Nesporne vykonaným dokazovaním bolo preukázané to, čo svedok C.. L. Y. a obžalovaný M. T. označili ako boj záujmových skupín. Z výpovedí všetkých obžalovaných vyplynulo, že C.. M. T.É. bol začiatkom 90. rokov podnikateľom v Liptovskom Mikuláši a mal záujem sa presadiť v čo najväčšom počte predovšetkým obchodných aktivít, ktoré ale všetky, resp. vždy, neprebíhali absolútne v súlade s právnym poriadkom. Takáto expanzia vyžadovala vo všeobecnosti nielen rýchle konanie, ale aj značné množstvo finančných prostriedkov, neraz v hotovosti, preto boli uzatvárané rôzne záväzkové vzťahy, pri ktorých ale často neboli dodržiavané dohody a tak dochádzalo k viac či menej otvorenému ich vymáhaniu, pričom na dosiahnutie cieľa sa neopovrhovalo prostriedkami ako hrozby, či dokonca fyzické násillie.

Výpovede všetkých obžalovaných a poškodených vzájomne sa doplňujúcich a neodporujúcich preukázali, že obžalovaný C.. M. T. sa obklopil skupinou ľudí, ktorá mala realizovať jeho zámery nielen v obchodnej sfére, ale predovšetkým v prejavoch úspešnosti, t. j. vo sfére vplyvu na iné osoby ich ovládaním, prípadne aj vyvolávaním atmosféry strachu. I keď obžalovaní X. Č. s obžalovaným L. V. (I.) tvrdili, že predovšetkým vykonával stavebné práce v domoch, ktoré patrili obžalovanému T., je zrejmé, že táto činnosť bola viac menej zásterkou skutočnosti, ktorá spočíval v tom, že ako obidvaja uviedli, vykonávali spoločne s I.M. V. rôzne úsluhy na pokyn obžalovaného T., predovšetkým mu robili vodičov, sprievod, navonok sa prezentujúci ako jeho ochrana, ale zároveň aj mali aj vzbudiť v protivníkoch strach.

Ak by tak nebolo, nebol by napr. dôvod, aby po tom, ako dňa 13. 01. 1993 viacerí prišli s poškodeným C.. L. T. do domu na P. XX v Liptovskom Mikuláši, kde mal poškodený jednať o vrátení pôžičky obžalovanému C.. T.N., aby obžalovaný L. V. ostal v tomto dome. Rovnako nebol dôvod, aby obžalovaný E. E. ako sám uviedol, po tom, ako prišiel s obžalovaným E. K. do Liptovského Mikuláša, zostal dozerať na poriadok v uvedenom dome. Skutočnou fyzickou ochranou ale boli predovšetkým obžalovaní E. K. R. E. E.. Obžalovaný C. V. po tom, ako sa zaplietol do neprehľadných ekonomických vzťahov s obžalovaným E. K. pri vedení reštaurácie Borová Sihof v Liptovskom Hrádku, na popud obžalovaného K. sa dostal do kontaktu s obžalovaným C.. M. T. a bol ním zneužívaný v rámci obchodných vzťahov a konajúci na jeho príkazy. Obžalovaní C. V. R. E. E. aj výslovne uviedli vo svojich výpovediach, že konali na pokyn obžalovaného T., niekedy aj preto, lebo sa ho báli. Obžalovaný C.. M. T. sa sám označil za úspešného podnikateľa v 90. rokoch, ktorého úspechy mu viacerí ľudia závideli.

V rámci snahy o ovládnutie miestneho prostredia došlo ku konfliktu medzi Ľ. F. ako barmanom a biletárom a obžalovanými X. Č. a L. V. v Junior hoteli CKM Jasná začiatkom januára 1993, pri ktorom sa obidvaja obžalovaní vyhrážali F., že keď príde do Mikuláša, že mu prestrelia pištoľou ráže 9 mm koleno a zároveň on aj s riaditeľom C.. Y. im budú lízať prirodzenie a navyše C.. Y. bude musieť im (rozumej skupine okolo obžalovaného T.) platiť za to, že hotel úspešne existuje. Ak by k takejto výmene názorov nedošlo, nebol dôvod, aby sa poškodený Ľ. F. zmieňoval o nich dvoch C.. Y. a obidvaja boli následne fyzicky napadnutí skupinou mužov, čo C.. Y. priznal aj pri návšteve obžalovaného C.. T.É. v jeho dome, kde ho iniciatívne vyhľadal, aby ho zároveň upozornil, že za ním stojí bratislavská skupina, v ktorej sú Z. R. Y., o ktorých je v súčasnosti všeobecne známe, že v nasledujúcich rokoch zomreli násilnou smrťou pri vybavovaní účtov skupín v Bratislave, ktoré boli evidované ako skupiny páchajúce rôznu trestnú činnosť. Rovnako by nebol dôvod na následnú reakciu zo strany obžalovaných, ktorá bola preukázaná výpoveďou obžalovaných X. Č. R. L. V., že dali dohromady väčšiu skupinu ľudí na čele s obžalovaným C.. T., v ktorej bol aj obžalovaný I. V. a šli dňa 16. 01. 1993 do Juniorhotela zjednávať poriadky. I keď aj svedok a poškodený C.. L. Y. na hlavnom pojednávaní uviedol, že k žiadnemu vydieraniu ani konfliktu nedošlo, ak došlo, tak len k hádke, ale nič dôležité sa nestalo, tak potvrdil, že celá situácia sa vyvinula zo slovnej potýčky medzi obžalovanými Č. a V. s Ľ. F., čo len potvrdzuje pravdivosť výpovede tohto svedka z prípravného konania. C.. L. Y. vyhodnotil situáciu ako takú, že v tom čase bola taká doba, problémy sa riešili ináč, čím vlastne aj vysvetlil zmenu svojej výpovede oproti prípravnému konaniu.

Navyše poškodený nepoprel, že sa poznal s bratmi Y. od detstva, že po tom incidente so F. na druhý deň Z. a partia okolo neho s bratmi Y., keď videli v nočnom bare L. V. (I.), tak ho vytiahli z baru, W. Y. mu dal zaucho a poškodený sa ho spýtal, pre koho chce dane vyberať, pričom vtedy sa prvýkrát dozvedel meno T. a že sídli v dome na M. ulici, preto mohol ísť za ním spoločne s celou partiou Z. na návštevu, ktorú podrobne opísal obžalovaný C.. T., čiže výpovede obidvoch o tom kde a za akých okolností sa zoznámili plne navzájom korešponujú.

Poškodený C.. L. Y. aj podrobne popísal ako po tom, ako odišiel z domu obž. T. na autobusovej zastávke zbadali stáť X. Č., chceli ho naložiť do auta chlapi okolo Z., dostal nejaký buchnáť, pohlavok, ale sa vytrhol a ušiel preč. Potom dňa 16. 01. 1993 sa dozvedeli, že sa chystá nejaká výprava cigánov do hotela. Medzi tými, čo prišli, spoznal I., X. Č., ešte niektorých z videnia poznal z baru, partia okolo Z. stála vonku pred hotelom, došlo k vzájomnej hádke, pričom Z. vystrelil zo zbrane, či tam bol aj obžalovaný T., si nevšimol, ale dohodli sa nakoniec s I. R. X. Č., že sa stretnú dňa 21. 01. 1993. Po tom incidente pred hotelom stál tam iba T., K.V. a nejaký policajt, on sa dohodol s obžalovaným, že sa stretnú v Casanova klube v Bratislave a tam mu T. povedal, že žiada 200.000,- Sk na vyriešenie celej situácie. Tú sumu rozdelil na štyri čiastky po 50.000,- Sk, pre L. V. (I.), X. Č., I. V. a 50.000,- Sk na výdaje na akciu. Medzi rečou tiež obžalovaný T. spomenul, že ak peniaze nebudú, tak všetkým neposlušným doláme ruky. Pri rozhovore boli prítomní aj E. K., M., Z..L.. I. V., pričom K. mal v rukách bubienkovú pištoľ.

Skutočnosť, že v erotickom salóne Casanova v Bratislave došlo k stretnutiu obžalovaného C.. M. T. R. C.. L. Y., potvrdil aj obžalovaný E. K., preto súd nemal pochybnosti o pravdivosti tvrdenia poškodeného C.. Y. z prípravného konania, že jednali o sume 200.000,- Sk, ktorú požadoval obžalovaný C.. T. vlastne ako "náhradu škody" za napadnutie obžalovaných X. Č. R. L. V. (I.) a „náklady“ na odvetnú akciu skupiny obžalovaných v Juniorhoteli v Jasnej. Aj obžalovaný X. Č. potvrdil, že mali obidvaja od

poškodeného dostať peniaze za napadnutie a škodu na osobných veciach. K tejto skutočnosti sa C.. Y. na hlavnom pojednávaní vyjadril, že to boli len také plané reči, niekto niečo povedal, ale k žiadnemu plneniu nedošlo. Keby niekto skutočne od neho niečo chcel, tak by to bol vymáhal. Zľahčovanie situácie poškodeným nielen nevyvracia jeho výpoveď z prípravného konania, ale je aj nelogické, keď ďalej uviedol, že obžalovaný E. K. mal pri tomto rozhovore v erotickom salóne v ruke revolver, aby demonštroval nejakú silu, ale nikoho ním neohrozoval. Na takéto konanie by nemal obžalovaný K. dôvod, ak by od poškodeného obžalovaný C.. T. nepožadoval peniaze. Súd vyhodnotil ako hodnovernú výpoveď svedka C.. Y. z prípravného konania aj preto, že na hlavnom pojednávaní uviedol, že pri výpovedi v prípravnom konaní nebol nikým a ničím ovplyvňovaný, vypovedal tak, ako sa veci stali.

Pretože poškodený C.. L. T. zomrel dňa 30. 07. 2010, bola prečítaná jeho predchádzajúca výpoveď, v ktorej podrobne a konkrétne opísal, akého konania sa voči nemu dopustili obžalovaní C.. M. T., E. K., L. V. R. C. V. v januári 1993. Poškodený vypovedal, že od obžalovaného C.. T. si požičal na podnikanie 300.000,- Sk. O pôžičke nespísali žiadny záznam, ani nebolo dohodnuté, v akej lehote má peniaze vrátiť. Potom niekedy začiatkom roku sa stretli náhodne najprv v Kežmarku, odkiaľ prišli do Liptovského Mikuláša, kde bol zavretý do biliardovej miestnosti a obžalovaný C.. M. T. ho bil biliardovou palicou po celom tele, rukami ho udieral E. K., dokonca obžalovaný T. ho pichol biliardovou palicou aj do oka. V bitke pokračovali dlhšiu dobu, nakoniec ho Rómovia vyviedli do baru, boli pri tom prítomní L. V. R. X. Č.. Obžalovaný T. mu kázal opakovať slová, že je najväčší človek v Mikuláši, nakoniec mu povedal v prítomnosti obžalovaného C. V., že dlh vyriešia tak, že poškodený odhlási svoje auto BMW a dá im ho. Niektorý z obžalovaných vytiahol zo stola granáty, povedal mu, aby si ich obzrel, C. V. doplnil, že nakoniec dopadne tak ako on, bude si musieť sám odrezáť článok prsta. Poškodený jednoznačne tvrdil, že v biliardovej miestnosti boli prítomní obžalovaní C.. T., E. K. R. L. V. (I.). Keďže ho bili dlhšiu dobu, neregistroval už, ktorý ho ako udieral, najaktívnejší sa mu zdal E. K.. Ešte v Mikuláši musel odovzdať kľúče od svojho vozidla zn. BMW. Do Bratislavy ho viezol obžalovaný L. V., spoločne s nimi išiel C. V., ktorý mal bavoráka prevziať. Z jeho strany a zo strany jeho manželky to nebolo dobrovoľné, že vozidlo odhlásili z evidencie na dopravnom inšpektoráte v Bratislave, ale nemali iné východisko, lebo poškodený bol zranený, dokonca K. mu mal povedať, že to bolo na neho nachystané, dokonca mal byť zastrelený, aby si uvedomil, čo robí.

Deň pred odchodom do Bratislavy z domu na P. ulici v Liptovskom Mikuláši odišli s ním obžalovaní Č., V., K. na večeru do hotela CKM v Jasnej, kde ho videl C.. Y. a ktorý to potom spomenul vyšetrovateľom a tak sa o ňom vlastne dozvedeli, lebo on nemal záujem zo strachu podávať trestné oznámenie. Na druhý deň ho aj Rómovia zaviezli na ošetrovanie do nemocnice, kde povedal, že spadol na lyžiach. V podstate poškodený uviedol, že pri tej inzultácii obžalovaný C.. T. ani od neho nepýtal vrátiť 300.000,- Sk, ale viac mu išlo o auto, chcel sa dostať k tomu vozidlu, aspoň mal taký dojem.

Výpoveď poškodeného o tom, ako a prečo sa dostal do domu na P. XX v Liptovskom Mikuláši plne zodpovedala výpovedi obžalovaných X. Č., L. V. (I.), E. K.. Skutočnosť, že poškodený sa nachádzal s uvedenými obžalovanými v biliardovej miestnosti a bol tam zranený, potvrdil obžalovaný C. V., ktorý uviedol, že poškodený mal zakrvavenú tvár, hovoril mu, že ho obžalovaný T. pichol tégom do oka a navyše na príkaz obžalovaného T. musel obžalovaný V. ukázať poškodenému T. svoju zlomenú ruku, pri slovách, že ak neurobí čo chcú, dopadne veľmi zle. Sám obžalovaný V. hodnotil správanie obžalovaného M. T. ako vyhrážku, lebo T. ukazoval aj granát. Obžalovaný V. potvrdil aj tú skutočnosť, že obžalovaný T. rozhodol, že vozidlo BMW sa prepíše na V.. Obžalovaní L. V. a C. V. nepopreli, že poškodeného odviezli do Bratislavy a pohybovali sa s ním, až kým manželka poškodeného nevybavila odhlásenia vozidla z evidencie dopravného inšpektorátu a nepodpísala vyhlásenie o dobrovoľnom vyrovnaní dlhu s obžalovaným T.. Dôvodom takého konania bola dlh poškodeného C.. L. T. voči obžalovanému C.. M. T. vo výške 300.000,- Sk.

Manželka poškodeného C.. W. T. potvrdila, že manžel jej telefonoval, že je niekde v Liptovskom Mikuláši zadržaný a aby ho prepustili, musí prepísať vozidlo zn. BMW, ktoré vlastnili, tak aby nachystala auto a doklady. Manžel prišiel domov v sprievode dvoch mužov. Keďže videla, že manžel je zranený, tak išla s ním na jeho žiadosť prepísať vozidlo, teda odhlásiť ho z evidencie dopravného inšpektorátu v Bratislave. V tom čase jej nebolo známe, že by mal manžel voči obžalovanému T., ktorého jediného z obžalovaných poznala, nejaké dlhy. Svedkyňa ešte uviedla, že na jej podnet bol spísaný doklad,

vyhlásenie, že prepisom tohto vozidla má byť vyrovnaný nejaký dlh manžela. Pretože manžel bol na tom psychicky veľmi zle, ona nechcela robiť problémy, ale vozidlo neodhlásili dobrovoľne.

Poškodený L. Š. jednoznačne usvedčoval obžalovaných L. V. (I.), X. Č. R. E. E., že niekedy v novembri 1992 prišli za ním do prevádzky, ktorú mal v Dome služieb v Liptovskom Mikuláši, pýtali sa ho, či je pravda, že nejakému mužovi dlhuje peniaze, keď odpovedal áno a že peniaze nemôže vyplatiť, kým veriteľ nesplní dohodnuté podmienky. Obidvaja obžalovaní Č. R. V. sa mu vyhrážali ublížením na zdraví, keď peniaze v určitej lehote nevyplatí, pričom E. E. držal v rukách otvorený nožik tzv. „motýlik“. Vzhľadom na to, že z ich správania mal obavu, že by mu skutočne mohli ublížiť, tak podal na nich trestné oznámenie.

I keď obžalovaný L. V. poprel, že by vôbec došlo k nejakému stretnutiu s L. Š., ktorého považuje aj dnes za kamaráta, obžalovaný X. Č. priznal, že boli obidvaja spoločne od L. Š. pýtať peniaze, ktoré dlhoval L. T., Č. však poprel, že by došlo k akýmkoľvek vyhrážkam a že by bol s nimi obžalovaný E. E.. Tieto výpovede boli vyvrátené nielen výpoveďou poškodeného L. Š., ale aj výpoveďou obžalovaného E. E., ktorý uviedol, že obžalovaní X. Č. R. L. V. ho požiadali, aby šiel s nimi za nejakým mužom, ktorý im dlhoval peniaze, ak by potrebovali pomoc. V nejakej predajni v Liptovskom Mikuláši sa Č. F. V. s týmto mužom hádali kvôli peniazom a vtedy ho obžalovaný Č. vyzval, aby ukázal nôž, tak vybral z vrečka a otvoril nôž zvaný „motýlik“, ale s ním nikoho neohrozoval, ani nikomu nič nevrazil. Aj keď žiadny z obžalovaných vyhrážky nepriznal, tak vzhľadom na okolnosti a spôsob ich správania, opísaný obžalovaným E., nie je dôvod neveriť poškodenému Š., že sa mu obžalovaní vyhrážali, že ak peniaze nedá, tak zničia jeho, jeho rodinu i firmu, lebo ináč by nebol dôvod, aby obžalovaný E. počas rozhovoru vyberal a otváral nožik, nepochybne tak urobil len preto, aby vyhrážky zdôraznil.

Poškodený F. N. v prípravnom konaní vypovedal, že s obžalovaným C.. M. T. sa poznal niekoľko rokov, uvažovali aj o nejakom spoločnom podnikaní, ale na podnet svojej priateľky od tejto spolupráce upustil, lebo obžalovaný a jeho partia nemali dobrú povesť. Dňa 18. 01. 1993 sa však stalo, že prišiel za ním L. V., narodený v roku XXXX, a C. V., že ho potrebujú, odviezli ho do domu na P. XX v Liptovskom Mikuláši do biliardového baru, kde boli prítomní ešte X. Č., I. V.Ž. a prišiel tam aj obžalovaný C.. M. T., ktorý na neho kričal, že ho chce dať zabiť. Obžalovaný C.. T. prikázal C. V., aby priniesol nádobu na asfalt, vyhrážal sa poškodenému N., že ho zaleje betónom, skončí na Zlatých pieskoch v Bratislave a bil ho biliardovým tágom, kde ho zasiahol. Jedným z úderov mu zlomil aj ľavú ruku, keďže ruka mu ostala skrútená, tak prítomní odťahli C.. T. od neho. Obžalovaný T. prikázal C. V., aby ho bil, ten ho udieral rukami, V. však odmietol príkaz zlomiť ruku poškodenému. Potom musel nastúpiť do auta BMW, odviezli ho do Bratislavy, v aute bol L. V., narodený v roku XXXX a C. V., zaviezli ho do Casanova klubu do suterénu, kde ho čakal E. K., ktorý sa ho opätovne pýtal na aféru s Pražákmi. K. povedal, že nemá s tým nič spoločné. V Casanova klube bol prítomný aj E. E.. K. mu prikázal, aby ho vybral von z miestnosti, E. ho začal biť rukami, udieral ho predovšetkým do tváre, oblečeného ho strčil do sauny a zabuchol za ním dvere. Ešte v Liptovskom Mikuláši musel N. ďakovať V., že mu nezlomil ruku. V Casanova klube ho E. zatvoril do sauny asi na 10 minút. Potom mu K. povedal, že musí doniesť 200.000,- Sk, ktoré už predtým pýtal obžalovaný T. v Liptovskom Mikuláši. Poškodený potom zo strachu v prítomnosti obžalovaného L. V. objednal tovar v hodnote 44.000,- Sk na svoj živnostenský list a tento tovar odovzdal obžalovanému V..

Na hlavnom pojednávaní poškodený N. vypovedal, že si už na všetky podrobnosti nepamätá, ale priznal, že pri predchádzajúcich výpovediach vypovedal tak, ako si to pamätal. To isté tvrdila aj jeho priateľka W. R.. Na hlavnom pojednávaní vypovedala, že pre odstup času, takmer 20 rokov, si už na všetky okolnosti nepamätá. V prípravnom konaní však podrobne vypovedala, že jej priateľ F. N. jej telefonoval, že musí odísť do Bratislavy, keď sa vrátil, mal zlomenú ruku, povedal, že ho zavolať T. do domu na P. XX v Liptovskom Mikuláši a bil ho biliardovým tágom. Keď sa vyzliekol, videla, že mal modriny po celom tele, povedal, že ho zbil T.. Už predtým vedela, že obžalovaný C.. T. požiadala F.E. N., s ktorým pracoval v jednej firme, o spracovanie nejakého projektu. Ona odhovárala N., aby sa s T. a osobami okolo neho stretával, lebo majú zlú povesť. Bolo známe, že T. chce zriadiť verejný dom na P. H., dokonca kvôli tomu tam mali byť aj nejaké Rusky. Svedkyňa ďalej uviedla, že po tom, ako prišiel N. zbitý, sťažoval sa, že má z T. a jeho spoločníkov veľký strach. Nejaký cigáň, ktorého volali M., hľadal F. N., ktorý z týmto cigánom

odišiel, keď sa vrátil, povedal, že potrebuje zohnať 200.000,- Sk, lebo T. tieto peniaze od neho pýta. Či mu tieto peniaze N. odovzdal, však nevedela.

Súd nemal pochybnosti o pravdivosti výpovede poškodeného F. N., nielen preto, že rovnako vypovedal o skutku obžalovaný C. V., ale aj z toho dôvodu, že motív útoku na jeho osobu vysvetlil obžalovaný C.. M. T., i keď ku spáchaniu skutku sa nepriznal, a to, že poškodený F. N. spoločne s obžalovaným C. V. mali zaplatiť skupine mužov zálohu 50.000,- Sk, aby odstránili obžalovaného T.. Obžalovaný V. nepoprel, že takúto sumu vyplatil mužom z Liptovského Jána, aby vybavili v jeho mene ich vzájomné obchodné problémy. Vzhľadom na to, že zaplatil na tú dobu nemalú finančnú čiastku, možno dôvodne dospieť k záveru, že to nemal byť tzv. priateľský rozhovor a tak reakcia obžalovaného T., keď sa o všetkom dozvedel bola primeraná jeho osobnostnému profilu a bol spáchaný skutok ako ho poškodený popísal. K takémuto záveru súd dospel aj z toho dôvodu, že prakticky všetky skutky týkajúce sa napadnutia poškodených mali rovnaký „rukopis“ - vyhrážky, ponižovanie, útoky biliardovou alebo inou palicou, údery po končatinách, v priestoroch Casanova klubu v Bratislave zatváranie do sauny, prítomnosť viacerých mužov, konajúcich na pokyn obžalovaného M. T., ktorý akoby mimochodom mali v rukách strelné zbrane, granáty, či nožík. Motívom všetkých skutkov bolo potrestanie tých, ktorí podľa záverov obžalovaného C.. M. T. konali proti nemu, alebo spôsobom, s ktorým nesúhlasil, nerešpektovali jeho požiadavky. Navyše poškodení sa navzájom nepoznali, tak je vysoko nepravdepodobné, že by si všetci tieto styčné body konania obžalovaných dokázali vymyslieť.

Poškodený E. G. v prípravnom konaní ako i na hlavnom pojednávaní potvrdil, že sa dostal do konfliktu s obžalovaným C.. M. T., ktorému pomáhal pri rozbehnutí Drevovýroby v Krasňanoch pri Žiline. Viac menej bol medzi nimi ústny dohovor, nedostával za to odmenu. Nakoniec mu obžalovaný C.. T. povedal, že spôsobil v tejto prevádzke škodu 150.000,- Sk a že tieto peniaze mu musí vyplatiť. Stretli sa v Liptovskom Mikuláši na P. XX a keď mu poškodený povedal, že žiadne peniaze nedlhuje, tak obžalovaný M. T. mu kázal položiť ruky na stôl, zahnal sa golfovou palicou, udrel ho po rukách, našťastie k zlomeniu nedošlo, lebo ho zasiahol len tou ohnutou časťou, ruku mal ale opuchnutú, nešiel však na ošetrenie. Keďže v miestnosti bol aj C. V., E. E.Ý. R. L. V. (I.), poškodený mal obavy z ich vyhrážok o to viac, že nakoniec C.. T. prikázal obžalovaným V. R. L. V., aby ho odviezli do Žiliny s tým, že má dať svoj živnostenský list, ktorý použijú na zakúpenie tovaru. V tom strese nakoniec aj živnostenský list odovzdal a na druhý deň mal odovzdať v hoteli Slovakia 150.000,- Sk V., ktorý tam prišiel ešte s druhým mužom. Peniaze mu požičal nebohý kamarát P.. Nik z prítomných osôb v tej miestnosti, kde ho obžalovaný C.. T. udrel tágom, sa nepostavil na jeho obranu. Kamarátovi E. sa zdôveril, že má problémy, že potrebuje súrne peniaze.

Svedok U. E. potvrdil, že niekedy v rokoch 1992 - 1993, presné obdobie si nepamätal, poškodený E. G. mu spomínal, že má nejaké problémy. Predtým sa poznali asi 10 - 12 rokov, tak videl na ňom, že bol vyplašený a mal na niektorej ruke na vrchnej strane zápästia opuch. E. G. mu povedal, že má problém s nejakým podnikateľom z Liptovského Mikuláša, ktorému pomáhal v Drevovýrobe Krasňany, ten od neho teraz požaduje 150.000,- Sk. V Mikuláši v nejakej biliardovej miestnosti správal sa k nemu ako gestapo, udrel ho golfovou palicou po ruku, musel mu odovzdať svoj občiansky preukaz a živnostenský list. Ten neznámy muž sa mu vyhrážal, že na tie jeho doklady vyberie nejaký tovar a v hoteli Slovakia mal odovzdať 150.000,- Sk. Tieto peniaze poškodenému požičal nakoniec L. P., ktorý je už nebohý. Od E. G. sa ešte dozvedel, že svoje doklady odovzdal tam prítomnému Rómovi, neskôr mu ale C. V. mu vrátil občiansky preukaz a živnostenský list.

Výpoveď poškodeného a svedka U. E. plne korešponduje s výpoveďami obžalovaného C. V., ktorý videl, že pri odchode z Liptovského Mikuláša mal poškodený E. G. obviazanú ruku a rozprával, že mu ju zlomil obžalovaný C.. T.. Rovnako obžalovaný potvrdil, že obžalovaný C.. T. prikázal zadržať poškodenému G. jeho živnostenský list a občiansky preukaz. Ďalším usvedčujúcim dôkazom bola výpoveď obžalovaného E. E., ktorý vypovedal, že obžalovaný M. T. v prítomnosti jeho a obžalovaného L. V. (I.) vyčítal poškodenému, že zapríčinil stratu 150.00,- Sk, tak musí tieto peniaze zaplatiť a zároveň prikázal poškodenému položiť ruky na stôl a udrel ho po nich golfovou palicou. Potom v Žiline obžalovaný X. Č. prevzal od poškodeného živnostenský list a občiansky preukaz a obžalovaný V. 150.000,- Sk.

Poškodený C.. U. Š. na hlavnom pojednávaní pre odstup času 20 rokov si na všetky podrobnosti nepamätal, ale uviedol, že začiatkom 90. rokov sa zoznámil s obžalovanými C.. M. T. R. E. K.. Podľa jeho názoru obidvaja spolupracovali, boli priatelia, ale nemali čisté vzťahy. On sám podnikal v oblasti zahraničného obchodu, do kontaktu s obidvomi obžalovanými sa dostal tak, že sa vybavoval nejaký úver, ktorý ale nevyšiel, pričom ale K. povedal T., že úver je vybavený. Vtedy došlo ku konfliktu medzi ním a obžalovaným T., ktorý dodnes pociťuje ako traumu a v dôsledku obáv o svoj život sa vysťahoval aj s rodinou do USA. S obžalovaným T. sa stretol asi 3 - 4 krát, všetky stretnutia boli nepríjemné. Poškodený poprel, že by obžalovanému C.. T. niekedy dlhoval nejaké peniaze.

Poškodený bol v tom čase v Casanova klube tichým spoločníkom obžalovaného E. K., požičal mu peniaze, v prípade vybavenia úveru mala byť uzavretá zmluva o tichom spoločenstve. Obžalovaný K. sa staral o chod Casanova klubu, poškodený tržby neprebral, s personálom nejednal, len na pokyn K.V. vybavoval nejaké záležitosti mimo salónu. V čase útoku na jeho osobu v erotickom salóne nebol z personálu nikto prítomný.

V prípravnom konaní poškodený C.. U. Š. podrobne opísal, že dňa 22. 12. 1992 vo večerných hodinách ho na parkovisku pred jeho domom čakal muž, ktorého poznal len pod menom E. a ktorého predtým viackrát stretol s E. K. a žiadal ho, aby prišiel do Casanova klubu, kde na neho čakal obžalovaný K.. Keď prišiel do kuchynky, nebol tam len K., ale aj obžalovaný C.. T., ktorý mal rozložený diplomatický kufrík, na ňom 5 nábojov, pár ponožiek, veľkú dýku. Ďalšími prítomnými boli E. a Róm s prezývkou I.. Keď tam prišiel, obžalovaný E. E. vybral z vrecka nožík tzv. „motýlik“ a povedal mu, aby počúval C.. T.É., lebo ináč bude musieť proti nemu použiť násilie. Keď sa opýtal, čo to malo znamenať, C.. T. kázal I. R. E., aby mu dali príučku. Dostal od E. laktom úder do tváre, potom ho obidvaja zavreli oblečeného do sauny, povedali mu, „dnu do sauny“, všimol si na teplomery 96 stupňov, podľa jeho názoru tam bol asi hodinu, cítil sa veľmi zle, prosil I. R. E., aby ho vypustili von, hovorili mu, že na to nemajú príkaz. Keďže v dolnej časti dverí bola medzera asi pol centimetra, tak si ľahol na zem, cez túto medzeru sa snažil dýchať vzduch. Nakoniec ho asi po hodine zo sauny obidvaja vyniesli, kázali mu vojsť do studeného bazéna, tento cyklus opakovali niekoľkokrát. Keď bol z toho psychicky a fyzicky zlomený, prišiel C.. T., zviazal mu ruky za stoličku, začal si nabíjať jednohlavňovú opakovaciu americkú pušku, pomaly do nej vsúval náboje, vzal ponožky, ktoré zapáchali a dal mu ich do úst. Vyhrážal sa mu, že ho zastrelí a vyhodí na mestské smetisko. Pri tom, ako mu pchal ponožky do úst, pomáhali mu aj I. F. E.. Napokon mu obžalovaný T. povedal, že chce od neho 1.000.000,- Sk, ktoré poskytol K.. Ešte tú noc ho previezli autom mokrého do Liptovského Mikuláša s tým, že sa idú s ním dohodnúť. V Mikuláši bol prítomný C. V., ktorému C.. T. povedal, „povedz pánovi Š., čo urobí pán T. s neschopným podriadeným“, pričom v ruke držal golfovú palicu. V miestnosti, do ktorej ho doviedli, sa nachádzali rôzne zbrane, granáty, bola tam aj opretá puška. C. V.M. mu povedal, že obžalovaný T. je šéf mafie a je veľmi prísny. Vo vedľajšej kancelárii zaznel aj výstrel, preto sa zľakol. Obžalovaný C.. T. mu povedal, že náboj môže skončiť aj v jeho hlave, rozprával mu aj o syndikáte, nakoniec ho pustil domov.

Dňa 28. 12. 1992 sa stretol v Casanova klube s E. K., ktorý sa už správval slušne, sľúbil mu vrátiť peniaze, čo sa aj stalo. O niekoľko dní žiadal C.. T. od neho dve nové autá, ktoré mu poškodený zo strachu poskytol, išlo o Mercedes 500SL, ev. č. BAC 46-97 a Chevrolet Lumina ev. č. BAZ 25-82. Vo februári 1993 mu tento Chevrolet K. vrátil.

Obžalovaných C.. M. T., L. V. R. E. E. zo spáchania skutku usvedčoval obžalovaný C. V., ktorému obžalovaný C.. T. podrobne opísal ako obžalovaní E. F. V. zavreli Š. v Casanova klube v saune, pchali mu špinavú ponožku do úst. Ďalším usvedčujúcim dôkazom bola výpoveď obžalovaného E. E.B., ktorý potvrdil, že obžalovaný C.. T. žiadal od poškodeného Š. v Casanove klube v Bratislave vrátiť milión Sk a keď sa Š. bránil, že má finančné problémy, peniaze nemá, tak obžalovaný mieril pištoľou na poškodeného a vykrikoval, že to bude riešiť iným spôsobom a nakoniec prikázal E. R. L. V. (I.), aby ho zavreli do sauny. Keď sa poškodený vzpíeral, tak ho obžalovaný E. udrel do nosa a čela, potom ho obidvaja strážili, aby nemohol zo sauny vyjsť a opakovane ho strčili do sauny do studenej vody, nakoniec ho ešte v tú istú noc odviezli do Liptovského Mikuláša.

Znalci z Ústavu súdneho lekárstva Martinskej fakultnej nemocnice v Martine MUDr. X. U. R. P. U. I. O., N. vypracovali znalecký posudok na povahu zranení jednotlivých poškodených a mechanizmu vzniku týchto zranení. U poškodeného C. U. Š. došli k záveru ohľadnutím sauny v masážnom salóne Casanova v Bratislave, že pri dolnom okraji dverí do sauny je štrbina v šírke 1,5 - 1,8 cm, cez ktorú veľmi dobre mohol prúdiť pri fyzikálnom pohybe chladnejší vzduch do priestoru sauny, ale v minimálnom množstve, ktorý však postačoval na to, aby v prípade, ak poškodený ležal pri dverách, zlepšil tepelnú situáciu v hrudníku a pľúcach poškodeného. Aj keď bol poškodený C. U. Š. oblečený, vzduch v saune do teploty okolo 100°C bol mimoriadne suchý a tak dochádzalo k výraznému poteniu u poškodeného, následný pobyt v studenej vode zmiernil účinky prehriatia organizmu v dôsledku pobytu v saune v oblečení. V prípade, že poškodený netrpel ochorením obehového systému, pľúc, metabolizmu, tak je možné, že aj opakovaný pobyt v saune prežil bez ujmy na zdraví, ale hrozilo, že mohlo dôjsť k závažným poruchám jeho zdravia, predovšetkým prehriatiu organizmu. Následne sa mohli rozvinúť poruchy videnia, reči, sluchu, bolesti hlavy, mohlo dôjsť k závratom alebo zvracaniu.

Keďže ani jeden z poškodených nebol na lekárskom ošetrení znalci mohli vychádzať len z ich popisu, ako malo dôjsť k zraneniam. U poškodeného F. N. úderom biliardovou palicou po rukách, švihom a energiou zraňujúceho nástroja pri dopade na povrch ruky bolo možné spôsobiť značné bolestivé a traumatizujúce zranenia kože a hrubších štruktúr podkožia, rozhodujúca bola intenzita švihu, pri značnej intenzite mohlo dôjsť aj zlomeniu kostí predlaktia.

Poškodený C. L. T. bol dňa 14. 02. 1993 vyšetrený pohotovostným lekárom NsP v Liptovskom Mikuláši, pričom uviedol, že padol na lyžiach, udával bolesti ľavého ramena, zápästia a hlavy. Objektívne lekár konštatoval udretie ľavého ramenného zhybu, podvrtnutie ľavého zápästia a pomliaždenie na hlave. Röntgenové vyšetrenie bolo negatívne. Podľa názoru znalcov k týmto zraneniam mohlo dôjsť spôsobom, akým uvádzal poškodený a to údermi na hlavu a na telo, či už rukami alebo biliardovou palicou. Údery biliardovou palicou sú aj najpravdepodobnejším mechanizmom zranenia, ktoré popisoval poškodený C. E. G..

Na základ vyššie uvedených a vyhodnotených dôkazov súd dospel k záveru, že bolo preukázané, že sa jednotlivé skutky pod bodom 1/ až 6/ stali tak, ako je uvedené vo výroku rozsudku, spáchali ich obžalovaní a všetky skutky sú trestným činom. Vzhľadom na to, že jednotlivé skutky boli spáchané v bezprostrednej časovej návaznosti, rovnakým konaním, s rovnakým cieľom a zámerom, súd uznal obžalovaného C. M. T. v bodoch 1/, 2/, 4/, 5/, 6/ vinným zo spolupáchateľstva k pokračovaciemu trestnému činu vydierania podľa § 9 ods. 2 k § 235 ods. 1, 2 písm. b/ Tr. zákona č. 140/1961 Zb. v znení účinnom do 11. 08. 1993, t.j. zákona platného a účinného v čase spáchania skutkov (v ďalšom odôvodnení pri použití Trestného zákona má sa na mysli zákon č. 140/1961 Zb. v znení účinnom do 11. 08. 1993, lebo podľa § 16 ods. 1 citovaného Trestného zákona trestnosť činu sa posudzuje podľa zákona účinného v čase, keď bol čin spáchaný, podľa neskoršieho zákona sa posudzuje len vtedy, ak je to pre páchatel'a priaznivejšie). Súd pri posudzovaní všetkých spáchaných skutkov použil Trestný zákon č. 140/1961 Zb. nielen preto, že bol platný a účinný v čase spáchania skutkov, ale bol aj pre páchatel'ov najpriaznivejší vzhľadom na základnú zákonom ustanovenú trestnú sadzbu a podmienky ukladania trestu odňatia slobody v porovnaní z neskôr prijatými novelami, resp. Trestným zákonom č. 300/2005 Z.z..

Obžalovaný L. V. bol vyššie uvedenými dôkazmi usvedčený v bodoch 1/, 2/, 3/, 5/, 6/ zo spolupáchateľstva k pokračovaciemu trestnému činu vydierania podľa § 9 ods. 2 k § 235 ods. 1 Tr. zákona, obžalovaný X. Č. v bode 1/ a 3/ zo spolupáchateľstva k pokračovaciemu trestnému činu vydierania podľa § 9 ods. 2 k § 235 ods. 1 Tr. zákona, obžalovaný I. V. pri prvom skutku zo spolupáchateľstva k trestnému činu vydierania podľa § 9 ods. 2 k § 235 ods. 1 Tr. zákona, obžalovaný C. V. v bodoch 2/, 4/, 5/ dopustil sa spolupáchateľstva k pokračovaciemu trestnému činu vydierania podľa § 9 ods. 2 k § 235 ods. 1 Tr. zákona, obžalovaný E. E. v bodoch 3/, 4/, 5/, 6/ spolupáchateľstva k pokračovaciemu trestnému činu vydierania podľa § 9 ods. 2 k § 235 ods. 1, 2 písm. b/ Tr. zákona.

Súd na rozdiel od obžaloby neposúdil konanie obžalovaných pri trestnom čine vydierania podľa § 235 Tr. zákona ako skutok spáchaný organizovanou skupinou, lebo vykonanými dôkazmi nebolo

preukázané, že by šlo o konanie najmenej troch osôb vopred dohodnutých na spáchaní nejakého skutku s vopred dohodnutými a rozdelenými úlohami ich činnosti, teda o konanie vyznačujúce sa plánovitosťou a koordinovanosťou s cieľom zvýšiť pravdepodobnosť úspešného prevedenia trestného činu. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že obžalovaný C.. M. T. sa obklopoval osobami, ktorým vydával pokyny a ktorých využíval na splnenie svojich zámerov, či už pri reálnom výkone podnikateľských aktivít, ale aj pri budovaní imidžu s cieľom vytvoriť dojem, že je schopný ovládať akúkoľvek situáciu a ľudí, pričom použitie násillia bolo bežnou súčasťou jeho praktík. Jednotlivé skutky však neboli vopred plánované a koordinované, záviseli od momentálneho rozhodnutia hlavného organizátora - obžalovaného C.. T. a vydávania pokynov v podstate jeho podriadeným, preto nemožno konštatovať vyšší stupeň prepojenia a organizovanosti jednotlivých páchatel'ov, ako má na mysli Trestný zákon pri organizovanej skupine, ale len o „prosté“ spolupáchatel'stvo spočívajúce v spoločnom konaní zmysle ustanovenia § 9 ods. 2 Tr. zákona, lebo i keď nie všetci obžalovaní pri všetkých skutkoch, z ktorých boli uznaní vinnými aktívne použili fyzické násillie voči poškodeným, už ich samotná účasť pri násilnom konaní obžalovaných T., K., Č. E., vykonávanie pokynov pri strážení, či presunoch poškodených, vyvolávala v poškodených dojem, že na ich vôľu a slobodné rozhodovanie pôsobí viac osôb a zo strachu pred nimi, ako sami potvrdili, vyhovelí pokynom obžalovaného C.. M. T. a odovzdali veci alebo peniaze, ktoré požadoval. Cieľom takého konania bolo úmyselné vymáhanie predovšetkým finančných prostriedkov od poškodených či už hrozbou alebo použitím fyzického násillia voči nim. Nie je rozhodujúce, či tieto požiadavky boli oprávnené a poškodení nechceli alebo nemohli svoje záväzky splniť, lebo právo nie je možné vymáhať spôsobom odporujúcim zákonu, t.j. „neprávom“. Obžalovaní C.. M. T. R. E. E. sa uvedeného trestného činu dopustili závažnejším spôsobom konania a to s použitím zbrane, za ktorú sa považujú biliardové, golfové palice, strelné zbrane, nožík, ktoré či už samotným použitím fyzický útok robia dôraznejším, ale aj len ich demonštráciou pred poškodenými sa zvýraznila hrozba násillím alebo ťažkej ujmy.

Súd mal preukázané listinnými dôkazmi, že sudca Krajského súdu v Banskej Bystrici uznesením Tp/407/1993 zo dňa 25. 02. 1993 podľa § 83 ods. 1 Tr. poriadku č. 141/1961 Zb. nariadil vykonať domovú prehliadku v rodinnom dome obžalovaného C.. M. T. na M. XXXX/XX X. G. U. a v sídle jeho firmy na P. XX X. G. U.. Z odôvodnenia príkazu vyplýva, že dôvodom na vykonanie domovej prehliadky bola skutočnosť, že v uvedených priestoroch sa mali nachádzať veci súvisiace s motorovým vozidlom zn. BMW 525, ev. BAZ 59-17, ako aj zbrane v ilegálnej držbe. Príkaz na domovú prehliadku bol vydaný na základe uznesenia vyšetrovateľa Krajského úradu vyšetrovania PZ Banská Bystrica č. VP-118/10-93 zo dňa 25. 02. 1993, ktorým bolo veci začaté trestné stíhanie za skutok, ktorý sa mal stať dňa 12. 01. 1993, kedy dosiaľ presne neidentifikované osoby predviedli do domu na P. XX v Liptovskom Mikuláši L. T., O.. XX. XX. XXXX, opakovane ho fyzicky napádali, jedna z osôb ho bila biliardovým tágom po hlave, rukách a kolenách, pričom pod hrozbou ďalšieho násillia musel odovzdať kľúče od svojho osobného motorového vozidla zn. BMW 525, ev. č. BAZ 59-17 a pod hrozbou bezprostredného násillia bol prinútený dňa 14. 01. 1993 spoločne s manželkou W. T. uvedené vozidlo odhlásiť z evidencie motorových vozidiel na Dopravnom inšpektoráte v Bratislave a prihlásiť ho na nového majiteľa.

Pretože príkaz na vykonanie domovej prehliadky bol vydaný v súlade s Trestným poriadkom, vykonanie domovej prehliadky dňa 26. 02. 1993 v priestoroch súkromnej firmy majiteľa C.. M. T. O. P. XX X. G. U. bolo zákonné. Z protokolu o vykonaní domovej prehliadky vyplýva, že pri domovej prehliadke bola prítomná zamestnankyňa obžalovaného C.. T. ekonómka firmy U. V., ktorá na výzvu policajtov uviedla, že nevie o žiadnych veciach, ktoré by mohli pochádzať z trestnej činnosti. Domová prehliadka bola vykonaná aj v prítomnosti nezúčastnenej osoby a U. V. bol doručený príkaz na domovú prehliadku, počas ktorej bolo v rôznych priestoroch domu nájdené 15 ks ručných granátov F1 s univerzálnymi zapaľovačmi, 1 guľomet vzor 26 SB, výr. č. 1246 so 70 nábojmi do guľometu 7,92 mm, ako aj 1 pištoľ zn. ČZ model 85, kal. 9 mm Luger, výr. č. B 5145, jedna jednorazová vystreľovacia tužka Long grif s 3 ks nábojov do nej, najmenej 78 ks nábojov zn. Mauser, vz. 7,91 mm, 16 ks nábojov vz. 6,35 mm, 4 ks brokových nábojov. Okrem uvedených zbraní a nábojov bola v čiernom kufríku v kancelárii na prvom poschodí nádejná plná moc pre L. T., podpísaná obžalovaným C.. T.. I keď obžalovaný C.. T. poprel, že by uvedené zbrane a náboje zhromažďoval, usvedčovaný je výpoveďou obžalovaného C. V., ktorý vypovedal, že obžalovaný T. mu ukazoval granáty v igelitovej taške, pričom mu povedal, že granáty sa môžu zistiť. Ďalej obžalovaný V. uviedol, že v dome sa nemohlo nič udiť bez vedomia obžalovaného T., ktorý ho mal v prenájme od R. U.. Rovnako obžalovaný E. E. vypovedal, že u obžalovaného videl v rukách pušku, ktorá však pri domovej prehliadke nebola nájdená, pištoľ, ktorou ohrozoval poškodeného C.. U. Š. v dome na P. ulici

videl aj v kancelárii obžalovaného C.. T. samopal. Obžalovaný X. Č. videl, že obžalovaný M. T. mal pri telefóne položenú pištoľ a k samotným nábojom obžalovaný C.. T. uviedol, že mu ich po jednotlivých kusoch prinášali rôzni známi, on ich len odkladal, ale nevenoval im pozornosť.

Súd mal preukázané nielen výpoveďou obžalovaného C.. M. T., ale aj výpoveďou svedka R. U., že od roku 1992 až do 26. 02. 1993, teda do vykonania domovej prehliadky, dom na P. XX v Liptovskom Mikuláši užíval obžalovaný C.. M. T., ktorý mal v úmysle dom odkúpiť. Aj keď sa v dome obžalovaného C.. T. prechodne zdržiavali iné osoby, vzhľadom na to, že obžalovaný direktívne usmerňoval konanie a správanie ďalších osôb, s ktorými prichádzal do styku, je nereálne, aby iné osoby bez vedomia obžalovaného, či už náboje, granáty alebo pištoľ v dome obžalovaného C.. T. zhromažďovali a prechovávali, naopak ako je už odôvodnené, obžalovaný bol usvedčený spoluobžalovanými, že manipuloval s nábojmi, pištoľou a puškou, preto súd jeho obhajobu považoval za nevierohodnú a uznal ho vinným zo spáchania trestného činu nedovoleného ozbrojovania podľa § 185 ods. 1, 2 písm. a/, ods. 3 písm. b/ Tr. zákona, lebo guľomet aj granát sa považuje za hromadne účinnú zbraň, pretože obidve tieto zbrane pri obvyklom použití sú spôsobilé súčasne usmrtiť viac ľudí alebo spôsobiť ťažkú ujmu na zdraví. Guľomet navyše strieľa dávkou, nie jednorázovo, čím sa zvyšuje účinnosť tejto zbrane. Keďže obžalovaný prechovával viac ako dve takéto hromadne účinné zbrane, čin spáchal vo väčšom rozsahu. Z vyjadrenia OR PZ v Liptovskom Mikuláši vyplýva, že ku dňu 26. 02. 1993 obžalovaný nemal povolenie na žiadnu strelnú zbraň, navyše držba hromadne účinných zbraní jednotlivcovi ani podľa zákona o zbraniach a strelive nie je povolená.

Obžalovaného I. V. zo spáchania trestného činu nedovoleného ozbrojovania podľa § 185 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona jednoznačne usvedčil v prípravnom konaní aj na hlavnom pojednávaní svedok R. C., ktorý uviedol, že počas výkonu základnej vojenskej služby v Prešove odcudzil z muničného skladu väčšie množstvo granátov, z ktorých po vzájomnej dohode v decembri 1992 odpredal I. V. 20 ks ručných granátov za sumu 2.000,- Sk, pričom I. V. mu mal doplatiť ešte 18.000,- Sk, ale to už nestihol. Svedok uviedol, že ešte predtým ho oslovil I. V.Á. s tým, že ak by mal nejaké zbrane alebo strelivo, tak ich od neho odkúpi.

Súd mal preukázané listinnými dôkazmi a to uznesením Vojenskej obvodovej prokuratúry Prešov č. Opv 280/1993 zo dňa 30. 11. 1994, že proti R. C. bolo zastavené trestné stíhanie pre skutok, že v presne nezistenom čase od 21. 12. 1992 do 28. 12. 1992 spoločne s E. T. R. X. P. z muničného skladu VU 5728 Poprad - Kvetnica odcudzil 20 ks ručných granátov typu F1 a rovnaký počet zapaľovačov do granátov USRGM, ktoré v nasledujúcich dňoch odpredal civilným osobám v Liptovskom Mikuláši. Trestné stíhanie bolo zastavené z toho dôvodu, že za rovnaký skutok R. C. odsúdený a to rozsudkom Vojenského obvodového súdu Prešov sp. zn. 2T/106/1993 zo dňa 19. 10. 1993, keď v noci zo 04. 02. na 05. 02. 1993 v tom istom VÚ odcudzil iné zbrane, teda jednalo by sa teda o jeden pokračovací trestný čin, pričom za časť spáchaného skutku už bol R. C. právoplatne odsúdený.

Svedok R. C. nemal žiadnu pohnútku krivo obžalovaného I. V. obviniť, vyššie uvedenými dôkazmi bola preukázaná časová súvislosť medzi krádežou granátov svedkom C. a ich následným predajom obžalovanému I. V., preto súd vyhodnotil výpoveď svedka ako vierohodnú a uznal obžalovaného vinným v bode 8/ zo spáchania trestného činu nedovoleného ozbrojovania podľa § 185 ods. 2 písm. a/ Tr. zákona, lebo takisto prechovával hromadne účinnú zbraň, za ktorú sa považuje ručný granát.

Svedkovia E. F. R. X. P., príslušníci OO PZ Liptovský Mikuláš vypovedali, že dňa 15. 02. 1993 vykonávali hliadkovú službu v čase od 18.00 do 06.00 hod. nasledujúceho dňa, v rámci ktorej hľadali P. G., ktorého bolo potrebné vypočuť, preto prišli aj do baru Night clubu v Liptovskom Mikuláši, kde pri jednom stole sedeli ďalší príslušníci v civile - M. Y., G. Ď.Č. R. U. G., pri tomto stole sedel aj L. H. R. P. M.. Pri vedľajšom stole sedel M. T. a I. V.. Keď počuli, že hľadajú G., H. reagoval, že čo obťažujú slušných ľudí, do toho sa zamiešal obžalovaný T., ktorý podnecoval H. R. M.Č., aby ich ako policajtov vyhodili. Upozornili ich, aby sa správali slušne, na to začal obžalovaný T. rozprávať, že mu je zle, keď vidí policajtov, nadával na policajtov, že sú obyčajné nuly, že majú byť z polície prepustení, že sú komunistické kurvy. V takýchto nadávkach pokračovali aj H. R. M.. V priebehu tohto incidentu chytil obžalovaný P. M. X. P. za služobnú rovnošatu na prsiach a trhal ním, F. F. G. sa snažili M. odtiahnuť, obžalovaný M. chcel udrieť aj G., ale

sa len zaháňal rukou. Obžalovaný P. M. bol značne opitý, keby ho neprovokovali, tak by s najväčšou pravdepodobnosťou neútočil. Čiastočne výpoveďou obžalovaného, čiastočne výpoveďou svedkov P., F. a čiastočne výpoveďou svedkov G. Ď. R. U. G., ktorí si už na podrobnosti incidentu nepamätali, len na to, že došlo ku konfliktu medzi M. a policajnou hliadkou, ktorá bola rovnošate, mal súd preukázané, že obžalovaný P. M. sa dopustil trestného činu útoku na verejného činiteľa podľa § 155 ods. 1 písm. b/ Tr. zákona, lebo tým, že chytil za rovnošatu člena hliadky OO PZ Liptovský Mikuláš X. P. a triasol ním, tohto konania sa dopustil v súvislosti s výkonom právomoci verejného činiteľa, lebo X. P. v tom čase vykonával svoje služobné povinnosti policajta, keď hľadal osobu, ktorú bolo potrebné predvolať a vypočuť a z výpovede svedkov vyplynulo, že útok obžalovaného na X. P. bol podmienený tým, že bol policajt.

Znalci z odboru psychiatrie U.. F. Y. R. U.. Ľ. U. po vyšetrení C.. M. T. vypracovali znalecký psychiatrický posudok, v ktorom konštatovali, že v čase spáchania skutkov obžalovaný trpel závažnou duševnou poruchou - manickým syndrómom manicko depresívnej psychózy a nemohol rozpoznať nebezpečenstvo svojho konania pre spoločnosť a nemohol svoje konanie ovládať. Na hlavnom pojednávaní znalec vysvetlil, že znalci mali k dispozícii aj zdravotnú dokumentáciu obžalovaného, z ktorej vyplynulo, že obžalovaný bol hospitalizovaný na psychiatrickom oddelení NsP v Liptovskom Mikuláši pre depresiu. Podľa názoru znalcov v čase spáchania skutkov bol obžalovaný v tzv. manickom stave, ktorý sa prejavuje zvýšenou afektivitou, aktivitou, pacient má zvýšené reakcie na vonkajšie podnety a v dôsledku toho došlo k vymiznutiu ovládacích a rozpoznávacích schopností. U obžalovaného išlo o rituálne agresívne konanie smerujúce k vlastnému prospechu, pričom obžalovaný stratil kontakt s realitou, bol hrubo narušený. V tejto depresívnej fáze je pacient smutný, neaktívny.

Samotný obžalovaný namietal znalecký posudok, pretože podľa jeho názoru, nikdy mu agresívne správanie nebolo preukázané. Liečil sa na depresiu v čase problémov v manželstve. Do konania bola preto pribratá na podanie ústavného znaleckého posudku Psychiatrická klinika v Bratislave, pracovisko Fakultnej nemocnice Univerzity Komenského a obžalovaný C.. M. T. bol na pozorovaní na uvedenej klinike od 12. do 17. 10. 1994. V znaleckom posudku sa konštatuje, že obžalovaný netrpí duševnou chorobou, ale ide u neho o polyformnú psychopatickú štruktúru osobnosti, ktorej prejavy sú aj depresie, ale v dôsledku takejto poruchy je plne zachovaná ovládania a rozpoznávací schopnosť. Jeden zo znalcov P.. C. D., ktorý vypracoval psychologickú časť posudku psychiatrickej kliniky FN, na hlavnom pojednávaní uviedol, že obžalovaný je disharmonická, vnútorne labilná osobnosť, so zvýšenou citlivosťou a vzťahovačnosťou voči okoliu, zameraná výrazne na seba, so zhoršenou prispôbitivosťou, agresívna, s deštruktívnymi tendenciami. Neboli zistené prejavy duševného ochorenia, ani známky poukazujúce na organické poškodenie CNS. Pretože dlhodobjším pozorovaním obžalovaného C.. M. T. neboli zistené príznaky duševnej choroby, ktoré by odôvodňovali vymiznutie ovládacích a rozpoznávacích schopností v čase spáchania skutkov, súd považoval závery tohto znaleckého posudku za hodnovernejšie.

Obžalovaný C.. M. T. v mieste bydliska požíva dobrú povesť, dosiaľ nebol prejednávaný za žiadny priestupok, nemá záznam v registri trestov.

Obžalovaný L. V. R. X. Č. v mieste bydliska nie sú hodnotení. Priestupku sa dopustil v roku 2013 len obžalovaný X. Č., potrestaný bol napomenutím. Kým obžalovaný X. Č. nemá záznam v registri trestov, obžalovaný L. V. bol odsúdený v roku 2000 za trestný čin podvodu podľa § 250 ods. 1, 2 Tr. zákona (účinného do 01. 01. 2006) na podmienený trest odňatia slobody, pričom sa v skúšobnej dobe osvedčil.

Obžalovaný C. V. v mieste trvalého bydliska nie je hodnotený. V roku 2011 bol dvakrát potrestaný za dopravný priestupok pohovorom a blokovou pokutou. V registri trestov má 6 záznamov od roku 1997, predovšetkým za trestné činy zanedbania povinnej výživy, ale aj za trestnú činnosť majetkovej povahy. Prvé dve odsúdenia z rokov 1997 a 2001 má zahladené. V roku 2003 bol odsúdený za trestný čin sprenevery podľa § 248 ods. 1, 2 Tr. zákona (účinného do 01. 01. 2006) a trestný čin podplácania podľa § 161 ods. 2 Tr. zákona (účinného do 01. 01. 2006) na trest odňatia slobody vo výmere 1 rok, na výkon ktorého bol zaradený do I. nápravno - výchovnej skupiny. Naposledy bol odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Dolný Kubín sp. zn. 9T/78/2009 zo dňa 31. 5. 2010 za trestný čin podvodu podľa §

250 ods. 1, 2 Tr. zákona (účinného do 01. 01. 2006) na podmienený trest odňatia slobody, ktorého skúšobná doba uplynie dňa 01. 07. 2014.

Obžalovaný I. V. v mieste bydliska nie je hodnotený. Potrestaný bol peňažnou pokutou a zákazom činnosti viesť motorové vozidlá na 1 rok za priestupok spáchaný dňa 24. 11. 2012, keď viedol motorové vozidlo po požití alkoholických nápojov. Dosiaľ bol trikrát súdom trestaný, z toho dvakrát súdom Slovenskej republiky a to v roku 1995 za trestný čin násilia proti skupine obyvateľov a proti jednotlivcovi podľa § 197a Tr. zákona (účinného do 01. 01. 2006) na podmienený trest odňatia slobody, pričom v skúšobnej dobe sa osvedčil. V roku 2003 bol odsúdený za trestný čin vydierania podľa § 235 ods. 1 Tr. zákona (účinného do 01. 01. 2005) rovnako na podmienený trest odňatia slobody, aj v tomto prípade sa osvedčil v skúšobnej dobe.

Positívne je v mieste bydliska hodnotený obžalovaný E. E.. V roku 2013 bol potrestaný za štyri priestupky blokovými pokutami a napomenutím. Obžalovaný bol trikrát súdom trestaný v rokoch 1990, 2006 a 2011 za majetkovú trestnú činnosť a trestnú činnosť násilnej povahy, všetky tri odsúdenia má zahladené.

Obžalovaný P. M. v mieste bydliska požíva dobrú povesť. V registri trestov má 6 záznamov o odsúdeniach od roku 1982 do roku 2006. Šesťkrát bol odsúdený na podmienený trest odňatia slobody a súd rozhodol, že sa v skúšobnej dobe osvedčil. Okresným súdom v Karvinej bol dňa 27. 06. 1984 odsúdený za trestný čin krádeže podľa § 247 ods. 1 Tr. zákona (účinného do 01. 01. 2006) na trest odňatia slobody 8 mesiacov, na výkon ktorého bol zaradený do I. nápravno - výchovnej skupiny a trest vykonal dňa 09. 10. 1985.

Súd pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu prihliadol na okolnosti a povahu spáchaných skutkov, osoby páchatelov, spôsob ich života na slobode a ich podiel na prejednávanej trestnej činnosti.

Z vykonaných dôkazov jednoznačne vyplynulo, že hlavnou osobou riadiacou prejednávanej trestnej činnosti a zároveň osobou s najaktívnejšou účasťou pri páchaní jednotlivých skutkov, ktoré sa vyznačovali mimoriadnym stupňom tvrdosti a surovosti, bol obžalovaný C.. M. T.. Nielen samotný obžalovaný C.. M. T., ale pod jeho vplyvom a vedením aj ostatní obžalovaní sa dopustili konania, ktoré bolo závažným zásahom do psychickej a fyzickej integrity poškodených, preto len nepodmienený trest odňatia slobody môže zodpovedať miere zavinenia obžalovaného, ako aj následku na psychickom a fyzickom zdraví poškodených. Na druhej strane ale súd musel zohľadniť skutočnosť, že obžalovaný ani pred spáchaním prejednávanej trestnej činnosti, ani po jej spáchaní počas obdobia 20 rokov, nebol stíhaný ani odsúdený za iné protiprávne konanie. Z uvedeného dôvodu súd uložil úhrnný trest odňatia slobody vymeraný pri dolnej hranici trestnej sadzby a obžalovaného zaradil na výkon uloženého trestu do I. nápravno - výchovnej skupiny, lebo dosiaľ nebol vo výkone trestu odňatia slobody pre inú úmyselnú trestnú činnosť. Súd zároveň uložil aj trest prepadnutia vecí, ktorými bol spáchaný trestný čin nedovoleného ozbrojovania podľa § 185 ods. 1 Tr. zákona (účinného do 11. 08. 1993) a trestného činu nedovoleného ozbrojovania podľa § 185 ods. 2 písm. a/, ods. 3, písm. b/ Tr. zákona (účinného do 11. 08. 1993), t.j. 15 ks ručných granátov F1 s univerzálnymi zapalovačmi, 1 guľomet vzor 26 SB, výr. č. 1246 so 70 nábojmi do guľometu 7,92 mm, 1 pištoľ zn. ČZ model 85, kal. 9 mm Luger, výr. č. B 5145, jednorazová vystreľovacia tužka Long grif s 3 ks nábojov do nej, 78 ks nábojov zn. Mauser, vz. 7,91 mm, 16 ks nábojov vz. 6,35 mm, 4 ks brokových nábojov.

Obžalovaný L. V. sa podieľal na spáchaní štyroch skutkov, vo väzbe strávil 2 roky, 7 mesiacov a 24 dní. Vzhľadom na to, že sa na neho hľadí, akoby nebol odsúdený, takisto od spáchania prejednávanej trestnej činnosti viedol riadny život, súd uložil trest odňatia slobody vo výmere rovnajúcej sa dĺžke vykonanej väzby. Súd zaradil obžalovaného súd na výkon trestu odňatia slobody do I. nápravno - výchovnej skupiny z rovnakých dôvodov ako obžalovaného C.. M. T..

Obžalovaný X. Č. sa podieľal na spáchaní dvoch skutkov s nižšou osobnou aktivitou voči poškodeným, dosiaľ nebol súdom trestaný, preto represívny i výchovný účel splní aj trest odňatia slobody vymeraný

v prvej polovici trestnej sadzby, výkon ktorého bude podmiennečne odložený na skúšobnú dobu určenú na dolnej hranici trestnej sadzby.

Na obžalovaného I. V. sa hľadí, akoby nebol trestaný, nemožno však prehliadnuť, že bol v minulosti stíhaný a odsúdený aj za trestnú činnosť násilnej povahy, čiže prejednávane skutky neboli náhodnou a ojedinelou trestnou činnosťou obžalovaného, preto súd vymeral trest odňatia slobody bližšie k polovici trestnej sadzby. Výkon uloženého trestu ale podmiennečne odložil, lebo za posledných 10 rokov viedol bezúhonný život. Súd zároveň uložil trest prepadnutia veci použitej na spáchanie trestného činu nedovoleného ozbrojovania podľa § 185 ods. 2 písm. a/ Tr. zákona (účinného do 11. 08. 1993) a to 20 ks ručných granátov R6-F1, série 4/72 so zapalovačmi UZR6M série 4/72.

Pretože obžalovaný C. V. spáchal prejednávajú trestnú činnosť skôr, ako bol rozsudkom Okresného súdu Ružomberok sp. zn. 1T/12/2003 zo dňa 18. 08. 2003 odsúdený za trestný čin sprenevery podľa § 248 ods. 2 Tr. zákona (účinného do 01. 01. 2006) na trest odňatia slobody vo výmere 1 rok so zaradením do I. nápravno - výchovnej skupiny, súd podľa § 35 ods. 2 Tr. zákona (účinného do 11. 08. 1993) bol povinný zrušiť výrok o treste uvedeného rozsudku a uložiť súhrnný trest odňatia slobody, ktorý nemohol byť mierenejší ako zrušený trest. Súd s prihliadnutím aj na skutočnosť, že obžalovaný sa dopustil troch prejednávanych skutkov, uložil trest odňatia slobody vymeraný bližšie k polovici trestnej sadzby a obžalovaného zaradil na výkon trestu odňatia slobody do I. nápravno - výchovnej skupiny, lebo nebol vo výkone trestu odňatia slobody pred spáchaním všetkých zbíhajúcich sa trestných činov.

Obžalovaný E. E. mal druhý najväčší podiel na páchaní jednotlivých skutkov po obžalovanom C.. M. T., avšak vzhľadom na to, že sa na obžalovaného hľadí ako na netrestaného, od spáchania trestnej činnosti uplynulo 20 rokov, súd podmiennečne odložil výkon uloženého trestu odňatia slobody, pričom určil skúšobnú dobu v druhej polovici trestnej sadzby, lebo je zrejmé z odpisu registra trestov, že obžalovaný má sklony k páchaniu trestnej činnosti.

Súd upustil od potrestania obžalovaného P. M., lebo k spáchaniu skutku sa priznal, jeho spáchanie oľutoval, ako uviedol poškodený, bezprostredne po jeho spáchaní sa mu obžalovaný ospravedlnil, od spáchania skutku uplynulo 20 rokov, súd má za to, že samotné prejednanie veci súdom postačí na prevýchovu páchatela.

Súd oslobodil obžalovaného C.. M. T. spod obžaloby za skutok, že dňa 15. 02. 1993 v Night clube v Liptovskom Mikuláši spoločne s obžalovaným P. M. pod vplyvom alkoholu hliadke OO PZ Liptovský Mikuláš v zložení nstrm. X. P. a nstrm. E. F. nadávali do hajzlov, núl, skurvcov a špín, ktorým mal spáchať trestný čin útoku na verejného činiteľa podľa § 156 ods. 3 Tr. zákona č. 140/1961 Zb., lebo skutok nie je trestným činom. Dňa 01. 09. 2003 nadobudol účinnosť zákon č. 171/2003 Z.z., ktorým bol novelizovaný Trestný zákon č. 140/1961 Zb. a ktorým bol zrušený trestný čin útoku na verejného činiteľa podľa § 156 ods. 3 Tr. zákona. Podľa § 16 ods. 1 Tr. zákona č. 140/1991 Zb. trestnosť činu sa posudzuje podľa zákona účinného v čase, keď bol čin spáchaný; podľa neskoršieho zákona sa posudzuje len vtedy, ak je to pre páchatela priaznivejšie. Vzhľadom k tomu, že od spáchania skutku do vyhlásenia rozsudku nadobudla účinnosť novela Trestného zákona, ktorým zanikla trestnosť činu útoku na verejného činiteľa podľa § 156 ods. 3 Tr. zákona, súd bol povinný oslobodiť obžalovaného spod obžaloby za skutok, ktorým sa mal uvedeného trestného činu dopustiť.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 8 dní odo dňa jeho doručenia cestou podpísaného súdu na Krajský súd v Žiline.